

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про систему гарантування вкладів фізичних осіб

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 50, ст.564)

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Предмет та мета Закону

1. Цим Законом встановлюються правові, фінансові та організаційні засади функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд), порядок виплати Фондом відшкодування за вкладами, а також регулюються відносини між Фондом, банками, Національним банком України, визначаються повноваження та функції Фонду щодо виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків.

2. Метою цього Закону є захист прав і законних інтересів вкладників банків, зміцнення довіри до банківської системи України, стимулювання залучення коштів у банківську систему України, забезпечення ефективної процедури виведення неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків.

3. Відносини, що виникають у зв'язку із створенням і функціонуванням системи гарантування вкладів фізичних осіб, виведенням неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків, регулюються цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Фонду та Національного банку України.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) банк-агент - банк, через який Фонд здійснює виплату гарантованої суми відшкодування за вкладами відповідно до цього Закону;

2) виведення неплатоспроможного банку з ринку - заходи, які здійснює Фонд стосовно банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, щодо виведення його з ринку одним із способів, визначених [статтею 39](#) цього Закону;

21) відкриті торги - спосіб продажу майна (активів), за якого переможцем (покупцем) стає учасник, що відповідає конкурсним умовам, запропонував за майно (активи) найвищу ціну та взяв на себе виконання конкурсних зобов'язань, а для об'єктів цивільних прав, обмежених в обороті, - також може мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права та має відповідні ліцензії і дозволи.

3) вклад - кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України або в іноземній валюті, які залучені банком від вкладника (або які надійшли для вкладника) на умовах

договору банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або шляхом видачі іменного депозитного сертифіката, включаючи нараховані відсотки на такі кошти;

4) вкладник - фізична особа (у тому числі фізична особа - підприємець), яка уклала або на користь якої укладено договір банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або яка є власником іменного депозитного сертифіката;

5) інвестор - особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;

51) консолідація активів - заходи, спрямовані на збір, групування, аналіз, облік, підготовку та продаж активів різних банків, що виводяться з ринку або ліквідуються з інших підстав, визначених цим Законом;

52) консолідований продаж - відчуження майна (активів) різних банків, що виводяться з ринку або ліквідуються з інших підстав, визначених цим Законом, шляхом централізації (об'єднання) Фондом окремих процедур продажу;

53) кошти, розміщені на вклад особою, яка на індивідуальній основі отримує від банку проценти за вкладом за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами, - кошти, розміщені фізичною особою на вклад:

що не відповідає умовам публічного договору;

за договором, укладеним на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до [статті 52](#) Закону України "Про банки і банківську діяльність", за рішенням окремих посадових осіб банку та/або органів управління банку, не наділених повноваженнями щодо встановлення таких умов;

54) кредитор - юридична або фізична особа, яка має документально підтвержені вимоги до банку щодо його майнових зобов'язань;

55) крок аукціону - надбавка (дисконт), на яку в ході відкритих торгів здійснюється підвищення/зниження початкової (стартової) та кожної наступної ціни оголошеного до продажу лота;

6) ліквідація банку - процедура припинення банку як юридичної особи відповідно до законодавства;

61) лот - одиниця активів банку (кількох банків), що виставляється для продажу на аукціоні;

62) недостатність майна банку - перевищення розміру зобов'язань банку відповідно до реєстру акцептованих вимог кредиторів над оціночною вартістю ліквідаційної маси банку, за винятком майна банку, що є предметом застави та використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя;

{Пункт 7 частини першої статті 2 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

- 71) незалежна оцінка - оцінка вартості майна або акцій банку, що провадиться суб'єктом оціночної діяльності;
- 8) неплатоспроможний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії неплатоспроможних у порядку, передбаченому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#);
- 81) об'єднання інвесторів - кілька юридичних та/або фізичних осіб, які виявили спільний намір, подали спільну конкурсну пропозицію і надали Фонду спільне письмове зобов'язання про придбання акцій одного і того самого неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;
- 82) передпродажна підготовка - заходи з підготовки до продажу банку або майна банку (кількох банків), які здійснює Фонд стосовно банку або майна банку (кількох банків) для підвищення їх інвестиційної привабливості та вартості;
- 9) перехідний банк - банк, який створено у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, єдиним акціонером якого є Фонд до дня продажу цього банку інвестору (об'єднанню інвесторів);
- 10) план врегулювання - рішення Фонду, що визначає спосіб, економічне обґрунтування, строки та умови виведення неплатоспроможного банку з ринку;
- 11) приймаючий банк - банк, який не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного та який у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку приймає від неплатоспроможного банку частину або всі активи та зобов'язання, або всі зобов'язання, що гарантуються Фондом, з виплатою премії Фонду;
- 12) проблемний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії проблемних у порядку, передбаченому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#) і нормативно-правовими актами Національного банку України;
- 13) продаж банку - продаж всіх акцій перехідного банку або неплатоспроможного банку;
- 14) реєстр учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - реєстр учасників Фонду) - реєстр, який ведеться Фондом та містить відомості про участь банку в системі обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб;
- 15) система гарантування вкладів фізичних осіб - сукупність відносин, що регулюються цим Законом, суб'єктами яких є Фонд, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, банки та вкладники;
- 151) спеціалізована установа - юридична особа, створена Фондом з метою передачі їй активів та зобов'язань неплатоспроможного банку у випадках та порядку, визначених цим Законом;
- 16) тимчасова адміністрація - процедура виведення банку з ринку, що запроваджується Фондом стосовно неплатоспроможного банку в порядку, встановленому цим Законом;
- 17) уповноважена особа Фонду - працівник Фонду, який від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим Законом та/або делегованих Фондом, виконує дії із

забезпечення виведення банку з ринку під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку та/або ліквідації банку.

Розділ II

ПРАВОВИЙ СТАТУС ФОНДУ ТА ЙОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ

Стаття 3. Правовий статус Фонду

1. Фонд є установою, що виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків у випадках, встановлених цим Законом.
2. Фонд є юридичною особою публічного права, має відокремлене майно, яке є об'єктом права державної власності і перебуває у його господарському віданні. Фонд є суб'єктом управління майном, самостійно володіє, користується і розпоряджається належним майном, вчиняючи стосовно нього будь-які дії (у тому числі відчуження, передача в оренду, ліквідація), що не суперечать законодавству та меті діяльності Фонду.
3. Фонд є економічно самостійною установою, має самостійний баланс, поточний та інші рахунки в Національному банку України, а також рахунки в цінних паперах у депозитарних установах - державних банках.

Фонд є установою, що не має на меті отримання прибутку.

4. Фонд має печатки із зображенням Державного герба України із своїм найменуванням, веде облік і звітність відповідно до законодавства.
5. У своїй діяльності Фонд керується [Конституцією України](#) та законодавством України.
6. Місцезнаходження Фонду - місто Київ.
7. Органи державної влади та Національний банк України не мають права втручатися в діяльність Фонду щодо реалізації законодавчо закріплених за ним функцій і повноважень. Взаємодія Фонду з Національним банком України та органами державної влади здійснюється в межах, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.
8. Керівними органами Фонду є адміністративна рада та виконавча дирекція.
9. Реорганізація та ліквідація Фонду здійснюються на підставі окремого закону. У разі реорганізації або ліквідації Фонду активи Фонду передаються одній або кільком неприбутковим організаціям, до повноважень яких належить гарантування вкладів фізичних осіб, або зараховуються до доходу державного бюджету у разі припинення Фонду як юридичної особи.

Стаття 4. Функції Фонду

1. Основним завданням Фонду є забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.
2. На виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим Законом, здійснює такі функції:

- 1) веде реєстр учасників Фонду;
- 2) акумулює кошти, отримані з джерел, визначених [статтею 19](#) цього Закону, здійснює контроль за повнотою і своєчасністю перерахування зборів кожним учасником Фонду;
- 3) інвестує кошти Фонду в державні цінні папери України;
- 31) здійснює розміщення облігацій у порядку та за напрямками залучення коштів, визначеними цим Законом, і видачу векселів у випадках, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік;
- 4) здійснює заходи щодо організації виплат відшкодувань за вкладками у строки, визначені цим Законом;
- 5) здійснює регулювання участі банків у системі гарантування вкладів фізичних осіб;
- 6) бере участь в інспекційних перевірках проблемних банків за пропозицією Національного банку України;
- 7) застосовує до банків та їх керівників відповідно фінансові санкції і накладає адміністративні штрафи;
- 8) здійснює процедуру виведення неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків, організовує відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку, продаж неплатоспроможного банку або створення та продаж перехідного банку;
- 9) здійснює перевірки банків відповідно до цього Закону;
- 10) надає фінансову підтримку банку відповідно до цього Закону;
- 11) здійснює аналіз фінансового стану банків з метою виявлення ризиків у їхній діяльності та прогнозування потенційних витрат Фонду на виведення неплатоспроможних банків з ринку та відшкодування коштів вкладникам.
- 12) надає цільову позику банку для фінансування витрат для оплати роботи осіб відповідно до [пункту 2](#) частини шостої статті 36, [пунктів 7 і 8](#) частини другої статті 37 та [частини четвертої](#) статті 47 цього Закону, що здійснюються протягом дії тимчасової адміністрації;
- 121) звертається з відповідними запитами до клієнтів, вкладників та інших кредиторів банку в порядку, встановленому Фондом;
- 13) здійснює заходи щодо інформування громадськості про функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, захисту прав та охоронюваних законом інтересів вкладників, підвищення рівня фінансової грамотності населення відповідно до цього Закону;
- 14) вивчає та аналізує тенденції розвитку ринку ресурсів, залучених від вкладників учасниками Фонду.

3. Фонд здійснює інші функції в межах своїх повноважень, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.

Стаття 5. Підзвітність Фонду

1. Фонд підзвітний Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України та Національному банку України.

Підзвітність Фонду означає:

- 1) делегування та відкликання Кабінетом Міністрів України свого представника в адміністративну раду Фонду;
- 2) делегування та відкликання Національним банком України своїх представників в адміністративну раду Фонду;
- 3) делегування та відкликання Верховною Радою України свого представника в адміністративну раду Фонду.

Фонд до 1 липня наступного за звітним року подає Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України і Національному банку України річний звіт разом з аудиторським висновком.

Стаття 6. Нормативно-правові акти Фонду

1. У межах своїх функцій та повноважень Фонд здійснює нормативне регулювання системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.
2. Фонд приймає нормативно-правові акти з питань, віднесених до його повноважень, які є обов'язковими до виконання банками, юридичними та фізичними особами.
3. Фонд видає нормативно-правові акти у формі інструкцій, положень, правил.
4. Нормативно-правові акти Фонду підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 7. Звітність Фонду

1. Щорічно Фонд складає річний звіт, який включає звіт про діяльність Фонду за звітний рік та фінансову звітність.
2. Достовірність фінансової звітності Фонду підтверджується незалежним аудитором, який визначається адміністративною радою Фонду.
3. Фінансова звітність Фонду оприлюднюється в газетах "Урядовий кур'єр" або "Голос України" не пізніше 1 липня наступного за звітним року.
4. Річний звіт оприлюднюється на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет не пізніше 1 липня наступного за звітним року.

Стаття 8. Склад та порядок формування адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду складається з п'яти осіб - один представник Кабінету Міністрів України, два представники Національного банку України, один представник профільного комітету Верховної Ради України та директор - розпорядник Фонду (за посадою).

2. Адміністративну раду Фонду очолює голова, який щорічно обирається адміністративною радою Фонду з числа її членів. Головою адміністративної ради Фонду не може бути обраний директор - розпорядник Фонду.

3. Членом адміністративної ради Фонду може бути особа, яка є громадянином України, постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше п'яти років, бездоганну ділову репутацію і не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Член адміністративної ради Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

4. Строк повноважень члена адміністративної ради Фонду, крім директора - розпорядника Фонду, становить чотири роки і може бути продовжений, але не більше ніж на один строк.

5. У разі закінчення строку повноважень члена адміністративної ради Фонду відповідний орган чи організація, які його делегували, у місячний строк делегує до складу адміністративної ради Фонду нового представника або приймає рішення про продовження строку повноважень члена адміністративної ради Фонду.

6. Повноваження члена адміністративної ради Фонду можуть бути достроково припинені за поданням органу, який його делегував. Повноваження члена адміністративної ради Фонду також припиняються за ініціативою адміністративної ради Фонду у разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;

3) припинення трудових відносин з органом, який його делегував;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

5) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

6) втрати громадянства України;

7) відсутності без поважних причин на трьох і більше засіданнях адміністративної ради Фонду поспіль.

7. Орган, який делегував члена адміністративної ради Фонду, повноваження якого достроково припинено відповідно до частини шостої цієї статті, зобов'язаний делегувати до складу адміністративної ради Фонду нового представника у місячний строк після дострокового припинення повноважень попереднього представника.

8. Повноваження директора - розпорядника Фонду як члена адміністративної ради Фонду припиняються у зв'язку із звільненням його з посади директора - розпорядника Фонду.

9. Члени адміністративної ради Фонду здійснюють свої функції на громадських засадах. Членам адміністративної ради Фонду відшкодовуються витрати, понесені у зв'язку з виконанням ними повноважень відповідно до цього Закону та регламенту адміністративної ради Фонду.

10. Питання організації діяльності адміністративної ради Фонду та порядок діловодства визначаються регламентом, який затверджується на її засіданні.

11. Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення адміністративної ради Фонду здійснюється Фондом за рахунок його кошторисних витрат.

Стаття 9. Повноваження адміністративної ради Фонду та голови адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду здійснює такі повноваження:

- 1) затверджує регламент адміністративної ради Фонду;
- 2) затверджує кошторис витрат Фонду;
- 3) затверджує стратегію розвитку Фонду та річний план його діяльності;
- 4) затверджує засади інвестиційної політики Фонду та щорічний інвестиційний план Фонду;
- 5) призначає на посаду та звільняє з посади директора - розпорядника Фонду;
- 6) затверджує персональний склад виконавчої дирекції Фонду за поданням директора - розпорядника Фонду;
- 61) погоджує рішення виконавчої дирекції про розміщення облігацій або видачу векселів Фонду та напрями їх розміщення;
- 62) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про обґрунтування вибору найменш витратного для Фонду способу виведення з ринку банку, що віднесений до категорії неплатоспроможних, та стан виконання плану врегулювання за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом;
- 63) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про стан реалізації активів (майна) банків, щодо яких прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом;
- 7) погоджує рішення виконавчої дирекції про участь Фонду в міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів;
- 8) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про встановлення спеціального збору до Фонду або диференційованих зборів до Фонду залежно від ризиків банків;
- 9) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про залучення кредиту або безповоротної фінансової допомоги;
- 10) щорічно визначає аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;

- 11) затверджує річний звіт Фонду;
- 12) приймає рішення про проведення позачергової аудиторської перевірки Фонду і визначає аудитора для її проведення;
- 13) затверджує положення про службу внутрішнього аудиту Фонду, погоджує призначення та звільнення керівника служби внутрішнього аудиту;
- 14) затверджує вимоги до розкриття інформації про діяльність Фонду;
- 15) затверджує порядок та умови оплати праці членів виконавчої дирекції Фонду;
- 16) затверджує перелік посад працівників Фонду, на які поширюються вимоги [частини другої статті 16](#) цього Закону;
- 161) затверджує порядок відбору членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду;
- 17) приймає рішення про збільшення граничного розміру відшкодування коштів за вкладками.

2. Голова адміністративної ради Фонду здійснює такі повноваження:

- 1) організовує засідання адміністративної ради Фонду та головує на них;
- 2) підписує протоколи засідань адміністративної ради Фонду;
- 3) розподіляє обов'язки між членами адміністративної ради Фонду;
- 4) здійснює інші повноваження і функції відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.

Стаття 10. Порядок роботи адміністративної ради Фонду

1. Порядок роботи адміністративної ради Фонду визначається її регламентом.
2. Адміністративна рада Фонду проводить чергові засідання не рідше одного разу на квартал.
3. Адміністративна рада Фонду може проводити позачергові засідання за ініціативою її голови або на вимогу не менше ніж трьох її членів чи на вимогу виконавчої дирекції Фонду.
4. Рішення адміністративної ради Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови адміністративної ради є вирішальним.
5. Рішення адміністративної ради Фонду можуть прийматися шляхом опитування її членів відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.

6. У разі розгляду адміністративною радою Фонду питання призначення, звільнення з посади директора - розпорядника Фонду директор - розпорядник Фонду участі в голосуванні не бере.

Стаття 11. Виконавча дирекція Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду здійснює управління поточною діяльністю Фонду.
2. Виконавча дирекція Фонду складається з семи членів. Директор - розпорядник Фонду та його заступники входять до складу виконавчої дирекції Фонду за посадою.
3. Членами виконавчої дирекції Фонду можуть бути громадяни України, які постійно проживають в Україні, мають повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію, не мають непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів та працюють у Фонді на постійній основі. Член виконавчої дирекції Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку чи будь-якої іншої юридичної особи, з якою Фонд або банк, що виводиться Фондом з ринку, має договірні відносини.
4. Директор - розпорядник Фонду має заступників, які призначаються та звільняються ним за погодженням з адміністративною радою Фонду. Кількість заступників директора - розпорядника Фонду визначається штатним розписом, але не може перевищувати чотири особи.
5. Рішення виконавчої дирекції Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох членів виконавчої дирекції. У разі рівного розподілу голосів голос директора - розпорядника Фонду є вирішальним.
6. Порядок організації роботи та проведення засідань виконавчої дирекції Фонду визначається її регламентом.

Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення діяльності Фонду:
 - 1) приймає рішення про виключення банку з числа учасників Фонду;
 - 2) складає проект кошторису витрат Фонду та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду;
 - 3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду річний звіт Фонду;
 - 4) скликає позачергові засідання адміністративної ради Фонду;
 - 5) щорічно подає на розгляд адміністративної ради Фонду пропозиції щодо визначення аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;
 - 6) визначає структуру Фонду, затверджує положення про його структурні підрозділи;
 - 7) затверджує штатний розпис Фонду, умови та форми оплати праці працівників Фонду, крім членів виконавчої дирекції Фонду;

8) приймає рішення про участь Фонду у міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів з подальшим погодженням цього рішення адміністративною радою Фонду;

9) приймає рішення про матеріально-технічне та кадрове забезпечення діяльності Фонду в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

10) приймає нормативно-правові акти Фонду;

11) затверджує регламент виконавчої дирекції Фонду;

12) подає на затвердження адміністративній раді Фонду положення про службу внутрішнього аудиту та на погодження пропозиції щодо призначення (звільнення) керівника служби внутрішнього аудиту;

13) приймає рішення щодо майна, що перебуває у сфері управління Фонду (у тому числі щодо відчуження, оренди, ліквідації);

14) приймає рішення про залучення кредитів від небанківських фінансових установ та іноземного кредитора з подальшим затвердженням цього рішення адміністративною радою Фонду.

2. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження щодо джерел формування коштів Фонду:

1) приймає рішення про встановлення спеціального збору до Фонду або диференційованих зборів до Фонду залежно від ризиків банків;

11) приймає рішення про розміщення облігацій, видачу векселів та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду. Таке розміщення, видачу може бути здійснено виключно з метою залучення коштів Фондом або у випадках, визначених цим Законом;

2) приймає рішення про необхідність залучення кредитів Кабінету Міністрів України, Національного банку України та/або безповоротної фінансової допомоги за рахунок Державного бюджету України;

3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду інвестиційний план Фонду;

4) приймає рішення про інвестування коштів Фонду відповідно до інвестиційного плану;

5) приймає рішення про нарахування та стягнення пені за несвоєчасне перерахування банком зборів до Фонду;

6) приймає рішення про перенесення строку сплати регулярного збору до Фонду у випадках, визначених цим Законом.

3. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення відшкодування коштів за вкладками:

1) визначає [порядок](#) ведення реєстру учасників Фонду;

2) визначає [порядок](#) відшкодування Фондом коштів за вкладами відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду;

3) визначає [порядок ведення банками бази даних про вкладників](#) та ведення Фондом відповідної узагальненої бази даних;

31) призначає працівників, до повноважень яких належить проведення моніторингу стану дотримання банком вимог порядку формування та ведення баз даних про вкладників, проведення банком банківських операцій, у тому числі збір інформації та копій документів, необхідних для підготовки проекту плану врегулювання, забезпечення проведення оцінки активів банку в порядку, встановленому Фондом (у тому числі заборгованості за кредитами перед банком, наявності та вартості забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами, заборгованості за цінними паперами, що є у власності банку, вимог банку до клієнта за списаною безнадійною заборгованістю та наявності і вартості забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю тощо);

4) приймає рішення про відшкодування коштів за вкладами відповідно до цього Закону та затверджує реєстри відшкодувань вкладникам у порядку та у черговості, що встановлені нормативно-правовими актами Фонду;

5) затверджує [порядок](#) визначення банків-агентів та визначає на підставі цього порядку банків-агентів;

6) приймає рішення про оплату Фондом витрат, пов'язаних із процедурою [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#), у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

7) встановлює вимоги до змісту договорів банківського вкладу, договорів банківського рахунка з питань, що стосуються функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб;

8) встановлює додаткові вимоги до порядку розкриття банками інформації для вкладників про умови надання банківських послуг із залучення вкладів.

{Частина третю статті 12 доповнено пунктом 8 згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

4. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері регуляторної діяльності:

1) затверджує [порядок проведення перевірок](#) банків Фондом та участі працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

2) приймає рішення про здійснення планових або позапланових перевірок банків Фондом чи про участь працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

3) затверджує плани перевірок та результати їх здійснення;

4) затверджує [порядок](#) та [форми](#) подання банками звітності до Фонду;

5) приймає рішення про подання банком інформації, іншої ніж звітність, відповідно до цього Закону.

5. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері виведення неплатоспроможних банків з ринку:

1) визначає умови та [порядок](#) здійснення виведення неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків відповідно до цього Закону;

11) утворює колегіальні органи з питань консолідації та продажу активів різних банків та затверджує положення про них;

2) делегує та відкликає всі або частину своїх повноважень колегіальним органам та/або уповноваженій особі (кільком уповноваженим особам) Фонду в обсягах, визначених цим Законом;

3) визначає додаткові вимоги до уповноваженої особи Фонду, правила контролю за уникненням конфлікту інтересів;

4) затверджує кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

5) затверджує кошторис витрат банку, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку;

{Пункт 6 частини п'ятої статті 12 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

7) затверджує план врегулювання та зміни до нього;

8) погоджує умови відчуження всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань із урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону приймаючому банку, всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону з виплатою премії приймаючим банком, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або утворення перехідного банку, передачу йому всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону і його продажу інвестору;

81) приймає рішення про створення спеціалізованої установи;

9) ухвалює рішення про надання фінансової підтримки приймаючому банку;

10) затверджує звіт уповноваженої особи Фонду про виконання плану врегулювання і приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації банку;

11) звертається до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

12) визначає [порядок складання](#) та затверджує реєстр акцептованих вимог кредиторів;

13) затверджує результати інвентаризації майна банку та формування його ліквідаційної маси;

14) визначає порядок та способи реалізації майна банку, що ліквідується;

15) затверджує ліквідаційний баланс та звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідаційної процедури;

{Пункт 16 частини п'ятої статті 12 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

17) за умови недостатності коштів у банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до [пункту 2 частини шостої статті 36](#), [пунктів 7 і 8 частини другої статті 37](#) та [частини четвертої статті 47](#) цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про надання цільової позики на покриття таких витрат банку за рахунок коштів Фонду.

6. Виконавча дирекція Фонду приймає рішення з інших питань, що впливають із цього Закону, мети діяльності Фонду, які не належать до компетенції адміністративної ради Фонду.

Стаття 13. Призначення на посаду та звільнення з посади директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду та звільняється з посади адміністративною радою Фонду більшістю від її складу.

2. Директором - розпорядником Фонду може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію та не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Директор - розпорядник Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

3. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду строком на п'ять років з можливістю повторного призначення не більше ніж на один строк.

4. Директор - розпорядник Фонду може бути достроково звільнений з посади адміністративною радою Фонду в разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, що підтверджується відповідним медичним висновком;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

4) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

5) виявлення обставин, що свідчать про невідповідність директора - розпорядника Фонду вимогам, визначеним частиною другою цієї статті.

Стаття 14. Повноваження директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду здійснює такі повноваження:

- 1) керує поточною діяльністю Фонду;
 - 2) діє від імені Фонду і представляє його інтереси без довіреності у відносинах з державними органами, Національним банком України, банками, міжнародними організаціями, іншими юридичними та фізичними особами;
 - 3) головує на засіданнях та керує діяльністю виконавчої дирекції Фонду;
 - 4) підписує протоколи засідань, рішення виконавчої дирекції Фонду, а також договори, що укладаються Фондом;
 - 5) розподіляє обов'язки між заступниками директора - розпорядника Фонду;
 - 6) видає розпорядчі акти (накази, розпорядження, доручення), обов'язкові до виконання усіма працівниками Фонду;
 - 7) призначає на посади та звільняє з посад працівників Фонду відповідно до законодавства України про працю.
2. Директор - розпорядник Фонду має право делегувати виконання окремих своїх повноважень іншим працівникам Фонду в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.
3. Директор - розпорядник Фонду несе персональну відповідальність за діяльність Фонду та виконання покладених на нього завдань.

Стаття 15. Внутрішній аудит

1. У Фонді створюється служба внутрішнього аудиту, що діє на підставі положення, затвердженого адміністративною радою Фонду за поданням виконавчої дирекції Фонду. Служба внутрішнього аудиту у своїй діяльності підзвітна адміністративній раді Фонду. Керівник служби внутрішнього аудиту призначається та звільняється з посади за погодженням з адміністративною радою Фонду.
2. Служба внутрішнього аудиту виконує такі функції:
 - 1) здійснює періодичні перевірки діяльності Фонду на предмет дотримання вимог законодавства, нормативно-правових актів Фонду та рішень органів управління Фонду;
 - 2) перевіряє результати фінансової та інвестиційної діяльності Фонду;
 - 3) здійснює інші функції відповідно до положення про службу внутрішнього аудиту.
3. Служба внутрішнього аудиту регулярно (на перше число кожного кварталу) надає звіти адміністративній раді Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, віднесених до її повноважень. Звіти служби внутрішнього аудиту підлягають затвердженню адміністративною радою Фонду. Висновки та пропозиції служби внутрішнього аудиту є обов'язковими для врахування у діяльності Фонду.

Стаття 16. Працівники Фонду

1. Для цілей цього Закону працівниками Фонду вважаються особи, які займають посади, передбачені штатним розписом.

2. Працівникам Фонду за переліком посад, що затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:

1) бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку (крім перехідного банку);

{Пункт 2 частини другої статті 16 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

3) перебувати у трудових відносинах з банками;

4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності.

3. Працівники Фонду під час виконання покладених на Фонд функцій перебувають під захистом закону:

1) працівники Фонду не несуть відповідальність за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України. Позови, подані проти працівників Фонду, вважаються позовами, поданими проти Фонду;

2) образа працівника Фонду, опір його законним діям та/або вимогам, інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на працівника Фонду функцій, погроза вбивством, насильством та/або знищенням чи пошкодженням його майна, а також погроза щодо його близьких родичів у зв'язку з виконанням цією особою посадових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Майнова відповідальність Фонду, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки його працівників, може бути застрахована Фондом.

Життя та здоров'я членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду страхуються Фондом відповідно до законодавства, актів Фонду та договорів страхування.

Шкода, заподіяна внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності Фонду (його працівників), у тому числі шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки членів виконавчої дирекції Фонду та/або уповноважених осіб Фонду, відшкодовується Фондом згідно із законодавством та страховими компаніями відповідно до умов договорів страхування (у разі їх укладення).

4. Працівникам Фонду забороняється розголошувати інформацію з обмеженим доступом (у тому числі інформацію, що становить банківську таємницю), яка стала їм відомою у зв'язку з виконанням ними своїх посадових (службових) обов'язків, у тому числі після припинення трудових відносин з Фондом, крім випадків, установлених законом.

5. Положення [пунктів 1 і 2](#) частини третьої та частини четвертої цієї статті поширюються на консультантів та/або аудиторів, інших осіб, залучених Фондом та/або уповноваженою особою Фонду відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду до виконання функцій Фонду.

Розділ III УЧАСТЬ У ФОНДІ

Стаття 17. Учасники Фонду

1. Учасниками Фонду є банки. Участь банків у Фонді є обов'язковою. Особливості участі перехідного банку у Фонді визначаються цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.
2. Банк набуває статусу учасника Фонду в день отримання ним банківської ліцензії.
3. Банк зобов'язаний сплачувати до Фонду збори, визначені цим Законом, дотримуватися інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.
4. Фонд має право безоплатно одержувати від банку інформацію про його діяльність, пояснення з окремих питань, будь-які документи, необхідні для здійснення перевірки та виконання Фондом інших функцій, передбачених цим Законом. Банк зобов'язаний надавати Фонду на його вимогу або відповідно до вимог законодавства документи та іншу інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#).
5. Фонд виключає банк з числа учасників Фонду в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.
6. Фонд веде реєстр учасників Фонду в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Фонду.
7. Учасник Фонду зобов'язаний вести базу даних про вкладників у порядку, визначеному Фондом, із забезпеченням можливості щоденного формування інформації про вкладників з урахуванням відомостей, відображених у базі даних, щодо відсотків за вкладами фізичних осіб (зменшених на суму податку).

Стаття 18. Інформація для вкладників

1. Банк зобов'язаний:
 - 1) розміщувати у всіх приміщеннях банку, де вкладникам надаються банківські послуги, інформацію про систему обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб та про участь банку у Фонді;
 - 2) виконувати інші заходи щодо інформування вкладників, передбачені цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.
2. Учасник Фонду в разі посилення у своїй рекламі на участь у Фонді зобов'язаний вказувати інформацію про граничний розмір відшкодування коштів за вкладами, номер та дату видачі свідоцтва учасника Фонду.
3. Фонд інформує громадськість про свою діяльність шляхом опублікування інформації на офіційному сайті Фонду, а також шляхом проведення прес-конференцій, виступів на радіо і телебаченні та в інший спосіб.

Із періодичністю, встановленою виконавчою дирекцією Фонду, Фонд проводить оцінювання рівня поінформованості громадськості.

4. Фонд зобов'язаний один раз на рік, станом на 1 січня, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті перелік учасників Фонду не пізніше одного місяця після настання відповідного строку. Фонд зобов'язаний додатково розміщувати на своєму офіційному веб-сайті інформацію про зміни в переліку учасників Фонду не пізніше 14 днів після внесення відповідних змін до реєстру учасників Фонду, а також перелік учасників Фонду.

5. Фонд зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати, що передбачена законодавством для оформлення документа та/або надання інформації, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті неплатоспроможного банку таку інформацію щодо неплатоспроможного банку та банку, що знаходиться в стадії ліквідації:

- 1) річну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;
- 2) квартальну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства;
- 3) результати оцінки активів банку з розподілом за видами активів і зазначенням незалежного суб'єкта оціночної діяльності, способу оцінки та дати, на яку здійснена оцінка;
- 4) результати інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси;
- 5) рішення Фонду щодо затвердження способу, порядку, складу та умов відчуження майна банку, затверджених виконавчою дирекцією Фонду, а також всі інші рішення Фонду стосовно неплатоспроможного банку;
- 6) кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку;
- 7) про укладені договори між Фондом і третіми особами стосовно утримання і збереження активів банку, оцінки та реалізації майна банку, проведення аудиту, охорони майна та приміщень банку.

Розділ IV

ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ КОШТІВ ФОНДУ

Стаття 19. Джерела формування коштів Фонду

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

- 1) початкові збори з учасників Фонду;
- 2) регулярні збори з учасників Фонду;
- 3) спеціальний збір до Фонду;
- 4) доходи, одержані від інвестування коштів Фонду в державні цінні папери України;
- 41) кошти, залучені Фондом шляхом розміщення облігацій та/або видачі векселів Фонду;

- 5) доходи, одержані у вигляді процентів, нарахованих Національним банком України за залишками коштів на рахунках Фонду, відкритих в Національному банку України;
- 6) кредити, залучені від Національного банку України;
- 7) неустойка (штрафи, пеня), що стягується відповідно до цього Закону;
- 8) кошти, що були внесені Національним банком України в розмірі 20 мільйонів гривень на день створення Фонду;
- 9) кошти з Державного бюджету України (у тому числі облігації внутрішньої державної позики);

{Пункт 10 частини першої статті 19 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

- 101) доходи від цільової позики, наданої банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, передбаченої [пунктом 2](#) частини шостої статті 36, [пунктами 7 і 8](#) частини другої статті 37 та [частиною четвертою](#) статті 47 цього Закону;
- 11) благодійні внески, гранти, технічна допомога у грошовій або не грошовій формі, у тому числі від іноземних осіб;
- 111) кредити, залучені від небанківських фінансових установ та іноземних кредиторів;
- 12) кошти, отримані від виконання заходів, передбачених планом врегулювання, зокрема від продажу неплатоспроможного банку або перехідного банку, ліквідації банку;
- 13) доходи, отримані від надання позики на умовах субординованого боргу приймаючому банку;
- 14) гарантійні внески, перераховані учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом;
- 15) кошти, одержані від управління майном Фонду (у тому числі від відчуження, оренди тощо).

2. Кошти Фонду можуть формуватися з інших джерел, не заборонених законодавством України.

3. Мінімальний обсяг коштів Фонду, крім державних цінних паперів, які передбачається використати як засіб виконання зобов'язань за кредитом, не може бути нижчим за 2,5 відсотка від суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів з учасників Фонду, які мають надійти протягом поточного кварталу. За умов досягнення мінімальної межі або ризику суттєвого зменшення обсягу коштів Фонду Фонд має право вжити заходів для поповнення коштів Фонду за рахунок джерел, визначених частиною першою цієї статті.

Стаття 20. Розпорядження коштами Фонду

1. Фонд є єдиним розпорядником коштів, акумульованих у процесі його діяльності.

2. Кошти Фонду не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам коштів за вкладами відповідно до цього Закону;

2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених [частиною восьмою статті 39](#) цього Закону;

21) погашення облігацій і виплата доходів за ними (сплата векселів), враховуючи витрати, пов'язані з їх розміщенням (видачею);

22) покриття витрат, пов'язаних із залученими Фондом кредитами;

3) забезпечення поточної діяльності Фонду, утримання його апарату, розвитку його матеріально-технічної бази в межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду;

4) надання фінансової підтримки приймаючому або перехідному банку;

{Пункт 5 частини другої статті 20 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

{Пункт 6 частини другої статті 20 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

7) надання цільової позики банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності банку, передбачених пунктом 2 частини шостої статті 36, пунктами 7 і 8 частини другої статті 37 та частиною четвертою статті 47 цього Закону;

8) формування статутного капіталу перехідного банку, спеціалізованої установи;

{Пункт 9 частини другої статті 20 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

10) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом.

3. Фонд має право інвестувати кошти в державні цінні папери України.

4. Фонд здійснює інвестиційну діяльність на засадах затвердженого адміністративною радою Фонду інвестиційного плану виходячи із потреб забезпечення виконання функцій Фонду.

5. На майно, у тому числі кошти, Фонду не може бути накладений арешт, а також застосовані способи забезпечення позову.

Стаття 21. Початковий збір до Фонду

1. Банк - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дати видачі банківської ліцензії зобов'язаний сплатити до Фонду початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Банк - учасник Фонду, створений у результаті реорганізації, звільняється від сплати початкового збору в разі сплати початкового збору до Фонду банками, які реорганізувалися, та набуває усіх прав і обов'язків щодо участі у Фонді.

3. перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску до Фонду.

Стаття 22. Регулярний збір до Фонду

1. Учасник Фонду зобов'язаний станом на останній робочий день кожного кварталу здійснювати нарахування регулярного збору до Фонду. Розмір базової річної ставки збору становить 0,5 відсотка бази нарахування в національній валюті та 0,8 відсотка бази нарахування в іноземній валюті.

У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку такий банк зобов'язаний у день прийняття зазначеного рішення нарахувати регулярний збір до Фонду за період з дня, наступного за днем закінчення останнього розрахункового періоду до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації, та сплатити його до Фонду протягом 15 днів.

Базою нарахування є середньоарифметична за розрахунковий період сума щоденних балансових залишків на рахунках з обліку вкладів та відсотків за ними.

Фонд має право встановлювати своїм нормативно-правовим актом порядок розрахунку розміру регулярних зборів до Фонду у формі диференційованих зборів. Розрахунок розміру диференційованого збору проводиться шляхом зважування базової річної ставки збору за ступенем ризику. Розмір диференційованого збору має бути не менше розміру базової річної ставки.

Методика оцінки ступеню ризиків банку для розрахунку диференційованих зборів встановлюється нормативно-правовим актом Фонду, що підлягає погодженню з Національним банком України.

2. Учасник Фонду визначає залишки закладами в іноземній валюті, національній валюті України за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день такого визначення.

3. Учасник Фонду зобов'язаний здійснювати сплату регулярного збору до Фонду щоквартально до 15 числа місяця, наступного за кварталом, за який здійснюється сплата.

У разі прийняття Національним банком України рішення про перенесення строків подання звітності банками до Національного банку України виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про перенесення строку сплати регулярного збору до Фонду.

4. Перехідний банк, утворений відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої статті 42 цього Закону, звільняється від сплати регулярного збору до Фонду.

У разі втрати банком, утвореним відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої статті 42 цього Закону, статусу перехідного такий банк зобов'язаний сплачувати регулярний збір на загальних підставах, починаючи з дня втрати ним статусу перехідного банку.

Стаття 23. Спеціальний збір до Фонду

1. Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до Фонду у разі настання умов, визначених частиною третьою статті 19 цього Закону, або з метою погашення залучених кредитів.
2. Учасник Фонду зобов'язаний здійснити сплату спеціального збору до Фонду у строки та згідно з умовами, встановленими нормативно-правовими актами Фонду.
3. Загальний розмір спеціального збору, сплаченого учасниками Фонду протягом року, не має перевищувати розміру регулярного збору з учасника Фонду, сплаченого учасником Фонду за попередній рік.
4. Учасник Фонду, визнаний на дату запровадження спеціального збору неплатоспроможним банком, та перехідний банк звільняються від сплати спеціального збору до Фонду.

Стаття 24. Пеня за несплату та несвоєчасну сплату зборів до Фонду, штрафи за адміністративні порушення

1. Банк (крім банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних) за несвоєчасну або неповну сплату зборів до Фонду сплачує пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від розміру неперерахованої суми за кожний день прострочення (включаючи день сплати).
2. Фонд має право звернутися до:
 - 1) Національного банку України з вимогою про безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду та нарахованої пені у випадку несплати учасником відповідних сум протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом;
 - 2) суду з позовом про стягнення з учасника Фонду своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду та нарахованої пені.
3. Фонд накладає адміністративні штрафи на керівників банків відповідно до [Кодексу України про адміністративні правопорушення](#).

{Абзац другий частини третьої статті 24 виключено на підставі Закону [№ 5411-VI від 02.10.2012](#)}

Протоколи про вчинення правопорушення складаються працівниками Фонду. Проведення у справах про адміністративні правопорушення, передбачені цією статтею, здійснюються відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 25. Кредитування Фонду та внесення державою коштів на безповоротній основі

1. Фонд у разі виникнення тимчасового дефіциту ліквідності звертається до Національного банку України за отриманням кредиту та/або викупом державних цінних

паперів. Національний банк України приймає рішення про надання або ненадання кредиту Фонду, у тому числі шляхом відкриття кредитної лінії, на умовах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України, не пізніше п'яти робочих днів з дати отримання звернення Фонду.

2. Фонд щомісяця проводить оцінку настання ризику істотного зменшення обсягу коштів Фонду відповідно до [методики](#), визначеної Кабінетом Міністрів України, за якою визначається обсяг ризику недостатності коштів Фонду.

Під настанням ризику недостатності коштів Фонду розуміється прогноз настання протягом року хоча б однієї з таких обставин:

1) з початку року обсяг коштів Фонду, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 4 частини другої статті 20 цього Закону, зменшиться більше ніж на 70 відсотків;

2) обсяг коштів Фонду в майбутньому (прогнозованому) періоді ставитиме менше 2,5 відсотка суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів, що мають надійти від учасників Фонду протягом поточного кварталу.

У разі наявності ризику недостатності коштів Фонду, за умови відсутності у законі про Державний бюджет України на поточний рік бюджетних призначень у необхідному Фонду розмірі, Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на отримання кредиту (внеску на безповоротній основі) за рахунок державного бюджету із зазначенням його розміру.

Міністерство фінансів України в місячний строк з дня отримання заявки Фонду розробляє і подає до Верховної Ради України відповідний законопроект, що включає пропозиції Фонду.

3. Фонд звертається за отриманням кредиту або внеску на безповоротній основі за рахунок державного бюджету з метою забезпечення дотримання Фондом мінімального обсягу коштів, визначеного частиною третьою статті 19 цього Закону, та за умови вичерпання можливостей поповнення коштів Фонду за рахунок інших джерел, визначених частиною першою статті 19 цього Закону.

Кредит або внесок на безповоротній основі можуть бути надані у вигляді коштів або облігацій внутрішньої державної позики.

4. На підставі закону про Державний бюджет України на відповідний рік та за умови настання обставин, передбачених в абзаці другому цієї частини, Міністерство фінансів України протягом 14 робочих днів з дня отримання заявки Фонду забезпечує надання Фонду кредиту (внеску на безповоротній основі).

Обставинами, за яких Міністерство фінансів України надає Фонду кошти або передає чи обмінює на векселі Фонду облігації внутрішньої державної позики, є:

1) з початку року обсяг коштів Фонду використаний Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 4 частини другої статті 20 цього Закону, зменшився більше ніж на 70 відсотків;

2) обсяг коштів Фонду становить 2,5 чи менше відсотків суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів, що мають надійти від учасників Фонду протягом поточного кварталу.

5. [Порядок](#) надання кредиту або внеску держави на безповоротній основі Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розділ V

ГАРАНТІЇ ФОНДУ ТА ВІДШКОДУВАННЯ КОШТІВ ЗА ВКЛАДАМИ

Стаття 26. Гарантії за вкладом

1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на цей день, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладами не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладами.

Виконання зобов'язань Фонду перед вкладниками здійснюється Фондом з дотриманням вимог щодо найменших витрат Фонду та збитків для вкладників у спосіб, визначений цим Законом, у тому числі шляхом передачі активів і зобов'язань банку приймаючому банку, продажу банку, створення перехідного банку протягом дії тимчасової адміністрації або виплати відшкодування вкладникам у строк, встановлений цим Законом.

{Абзац третій частини першої статті 26 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

Гарантії Фонду не поширюються на відшкодування коштів за вкладами у випадках, передбачених цим Законом.

2. Вкладник має право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами.

Під час тимчасової адміністрації вкладник набуває право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами за договорами, строк дії яких закінчився станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, та за договорами банківського рахунку з урахуванням вимог, визначених частиною четвертою цієї статті.

Фонд має право не включати до розрахунку гарантованої суми відшкодування коштів за договорами банківського рахунку до отримання в повному обсязі інформації про операції, здійснені платіжною системою (внутрішньодержавною та міжнародною).

Виплата гарантованої суми відшкодування за договорами банківського рахунку здійснюється тільки після отримання Фондом у повному обсязі інформації про операції, здійснені платіжною системою (внутрішньодержавною та міжнародною).

3. Фонд гарантує відшкодування коштів за вкладом, який вкладник має в банку, що в подальшому реорганізувався шляхом перетворення, на тих самих умовах, що і до реорганізації.

4. Фонд не відшкодовує кошти:

1) передані банку в довірче управління;

2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень;

3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника;

4) розміщені на вклад у банку особою, яка є пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених [частиною другою](#) статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - протягом року до дня прийняття такого рішення);

5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених [частиною другою](#) статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - один рік до дня прийняття такого рішення);

6) розміщені на вклад власником істотної участі банку;

7) за вкладами у банку, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку проценти за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до [статті 52](#) Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку;

8) за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань;

9) за вкладами у філіях іноземних банків;

10) за вкладами у банківських металах;

11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.

5. Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до [статті 36](#) цього Закону.

6. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених [частиною другою](#) статті 77 Закону

України "Про банки і банківську діяльність", Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, на день початку процедури ліквідації банку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку.

Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті здійснюється в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день початку ліквідації банку з підстав, визначених [частиною другою](#) статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність".

7. Фонд завершує виплату гарантованих сум відшкодування коштів за вкладами у день подання документів для внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію банку як юридичної особи.

{Частина сьома статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами

1. Уповноважена особа Фонду складає перелік рахунків вкладників та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду відповідно до вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку.

Нарахування відсотків за вкладами припиняється у день початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених [частиною другою](#) статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - у день прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку).

2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку формує:

1) перелік рахунків, за якими вкладники мають право на відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню;

2) перелік рахунків вкладників, кошти яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до пунктів 4-6 частини четвертої статті 26 цього Закону;

3) переліки рахунків, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку відсотки за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до [статті 52](#) Закону України "Про банки і банківську діяльність", або мають інші фінансові привілеї від банку та осіб, які використовують вклад як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, що не виконане;

4) перелік рахунків вкладників, що перебувають під арештом за рішенням суду;

5) перелік рахунків вкладників, вклади яких мають ознаки, визначені статтею 38 цього Закону. Кошти за такими вкладками виплачуються Фондом після проведення аналізу ознак,

визначених статтею 38 цього Закону, у тому числі шляхом надіслання запитів клієнтам банку, у порядку та строки, встановлені Фондом, а також підтвердження відсутності таких ознак.

3. Виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр відшкодувань вкладникам для здійснення виплат відповідно до наданого уповноваженою особою Фонду переліку рахунків, за якими вкладник має право на відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду. Фонд не пізніше ніж через 20 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку розміщує оголошення про початок відшкодування коштів вкладникам на офіційному веб-сайті Фонду.

Фонд також оприлюднює оголошення про початок відшкодування коштів вкладникам у газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

4. Інформація про вкладника в переліку рахунків вкладників має забезпечувати його ідентифікацію відповідно до законодавства.

Стаття 28. Розрахунки з вкладниками

1. Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів у національній валюті України в порядку та у черговості, встановлених Фондом, не пізніше 20 робочих днів (для банків, база даних про вкладників яких містить інформацію про більше ніж 500000 рахунків, - не пізніше 30 робочих днів) з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку.

2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування через банки-агенти, що здійснюють такі виплати в готівковій або безготівковій формі (за вибором вкладника).

3. Фонд не пізніше наступного дня після закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації банку розміщує на офіційному веб-сайті Фонду оголошення про завершення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування.

Стаття 29. Набуття Фондом права кредитора банку

1. Фонд набуває прав кредитора банку:

1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку (включаючи [пункти 3-5](#) частини другої статті 27 цього Закону) на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, у тому числі на суму цільової позики, наданої банку протягом дії тимчасової адміністрації, та на суму наданої Фондом приймаючому або перехідному банку фінансової підтримки;

{Пункт 1 частини першої статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, здійснених у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів банку, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до Фонду, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.

2. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених [частиною другою](#) статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд набуває прав кредитора:

1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку на день початку процедури його ліквідації;

2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою ліквідації банку, які здійснені у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів банку, що ліквідується;

3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до Фонду, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.

Розділ РЕГУЛЯТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ

VI

Стаття 30. Регулювання Фондом діяльності банків

1. Фонд здійснює регулювання діяльності банків шляхом:

1) прийняття в межах своїх повноважень нормативно-правових актів, обов'язкових до виконання банками;

2) здійснення контролю за виконанням зобов'язань банків у зв'язку з їх участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб;

3) виведення неплатоспроможних банків з ринку;

4) в інших формах, передбачених цим Законом.

2. Регулятивні повноваження Фонду, визначені цим Законом, поширюються на всі банки в Україні. Банки зобов'язані дотримуватися нормативно-правових актів Фонду та виконувати вимоги, встановлені Фондом у межах його повноважень.

Стаття 31. Звітність банків перед Фондом

1. Банк зобов'язаний подавати до Фонду балансові звіти, звіт аудитора, інші визначені Фондом форми звітності, документи та інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом, у строки, формі та відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.

2. Фонд має право вимагати від банку подання інформації з окремих питань діяльності. Банк зобов'язаний подати таку інформацію до Фонду у строки та формі, визначених відповідною вимогою Фонду. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#).

3. У разі прийняття Національним банком України рішення про перенесення строків подання звітності банками до Національного банку України Фонд має право рішенням виконавчої дирекції Фонду перенести строк подання звітності до Фонду.

4. Фонд зобов'язаний проводити стрес-тестування своїх учасників з метою розрахунку необхідного розміру базової річної ставки регулярного збору та оцінки фінансової стійкості Фонду у середньостроковій перспективі щонайменше один раз на три роки. Стрес-тестування проводиться перед встановленням розміру базової річної ставки регулярного збору, відмінного від встановленого у частині першій статті 22 цього Закону, та/або запровадження спеціального збору. Методика проведення стрес-тестування визначається Фондом. Результати проведеного стрес-тестування є інформацією з обмеженим доступом та надаються виключно Національному банку України, а також банку, щодо якого проводилося стрес-тестування.

{Статтю 31 доповнено частиною четвертою згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

Стаття 32. Перевірки банків

1. Фонд має право здійснювати перевірку банку щодо контролю за виконанням ним зобов'язань у зв'язку з участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб на предмет:

- 1) достовірності наданої Фонду звітності;
- 2) повноти і своєчасності розрахунків з Фондом за зборами до Фонду та нарахованою пенєю;
- 3) повноти і достовірності ведення бази даних про вкладників;
- 4) дотримання вимог щодо інформування вкладників про участь банку у Фонді;
- 5) дотримання інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

2. Перевірка банку здійснюється працівниками Фонду відповідно до затвердженого виконавчою дирекцією Фонду плану перевірки.

3. Фонд має право здійснювати планову перевірку банку не частіше одного разу на рік. В окремих випадках Фонд має право здійснювати позапланову перевірку банку на підставі рішення виконавчої дирекції Фонду.

4. Фонд зобов'язаний повідомити банк про проведення планової перевірки не пізніше ніж за 10 днів до початку перевірки.

5. Банк зобов'язаний забезпечити працівникам Фонду:

- 1) вільний та безоплатний доступ до документів та інформації, у тому числі інформації, що містить банківську таємницю, необхідних для проведення перевірки;
- 2) надання пояснень з окремих питань на вимогу працівників Фонду;
- 3) вільний доступ у робочий час до приміщень, де відбувається залучення коштів від фізичних осіб та до виділеного приміщення для розміщення членів інспекційної групи під час проведення перевірки.

6. За клопотанням Фонду працівники Фонду мають бути залучені Національним банком України до проведення інспекційних перевірок банків шляхом їх включення до складу

інспекційної групи. Виконавча дирекція Фонду затверджує для працівника Фонду у складі інспекційної групи Національного банку України окремий план перевірки.

7. У разі віднесення банку до категорії проблемних Фонд має право здійснювати позапланову перевірку такого банку з інших питань діяльності, ніж передбачені у частині першій цієї статті, перелік яких затверджується виконавчою дирекцією Фонду з метою збору інформації для підготовки проекту плану врегулювання проблемного банку у разі його віднесення до категорії неплатоспроможних, у тому числі з метою визначення вартості активів проблемного банку.

Фонд проводить оцінку активів проблемного банку за встановленою Фондом [методикою](#).

Фонд має право доступу до всіх операцій проблемного банку та баз даних, у тому числі право отримувати копії документів та баз даних, а також отримує на регулярній основі, встановленій Фондом, інформацію та звітність.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право вимагати в письмовій формі від керівників банку усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб, виконання нормативно-правових актів Фонду, надання письмових пояснень з питань дотримання законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб, нормативно-правових актів Фонду, а також запитувати інформацію про проведення банком будь-яких операцій.

Фонд та призначені ним працівники Фонду мають право отримувати інформацію від клієнтів, вкладників та інших кредиторів банку з метою виконання покладених на Фонд функцій та повноважень.

8. Фонд має право проводити моніторинг діяльності банку в порядку, встановленому Фондом.

9. Фонд не пізніше наступного робочого дня після отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемних призначає з числа працівників Фонду працівника (працівників), до повноважень якого (яких) належить проведення аналізу дотримання проблемним банком вимог Фонду щодо формування та ведення банком бази даних про вкладників та моніторингу його активних операцій.

10. У разі виявлення порушень дотримання проблемним банком вимог Фонду щодо формування та ведення банками бази даних про вкладників банк зобов'язаний усунути виявлені порушення у строк, визначений Фондом, але не пізніше 20 днів (для банків, база даних про вкладників яких містить інформацію про більш як 500000 рахунків, - не пізніше 30 днів) з дня підписання довідки про виявлені порушення.

11. Фонд проводить аналіз дотримання учасником Фонду вимог Фонду щодо формування та ведення бази даних про вкладників банку, а також моніторинг активних операцій банків, віднесених до категорії проблемних, протягом усього періоду перебування банку в категорії проблемних у порядку, визначеному Фондом.

12. Банк, віднесений до категорії проблемних, зобов'язаний забезпечити визначеним працівникам Фонду доступ до інформації (документів, файлів) для проведення дій, передбачених цією статтею.

Доступ до інформації (документів, файлів) надається призначеним працівникам Фонду на підставі копії відповідного розпорядчого акта Фонду про призначення таких працівників.

13. У разі невиконання банком, віднесеним до категорії проблемних, вимог, визначених цією статтею, у тому числі щодо приведення бази даних про вкладників у відповідність з вимогами Фонду, керівники банку несуть адміністративну та/або кримінальну відповідальність.

14. Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, не поширюються на працівників Фонду, які в межах наданих цим Законом повноважень здійснюють перевірки.

15. Фонду забороняється надавати матеріали перевірки третім особам, крім випадків, передбачених законом, а також розголошувати інформацію про діяльність банку, що стала відома Фонду під час здійснення ним його повноважень, за виключенням випадків, передбачених законом.

Стаття 33. Адміністративно-господарські санкції щодо банків за порушення законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб

1. У разі порушення банками законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб Фонд адекватно вчиненому порушенню застосовує до банків адміністративно-господарські санкції у вигляді письмового застереження або штрафу чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

2. При накладенні Фондом на банк адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу застосовуються такі розміри санкцій:

1) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей банком Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку;

2) порушення банком порядку ведення бази даних вкладників -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку;

3) невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень -

тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

Накладення Фондом на банк адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу не звільняє банк від обов'язку усунути порушення.

3. За порушення, визначені частиною другою цієї статті, Фондом може бути застосована адміністративно-господарська санкція у вигляді розпорядження про усунення порушень вимог законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

4. Нормативно-правовими актами Фонду встановлюються критерії істотності порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб для диференціації адміністративно-господарських санкцій та їх розмірів, передбачених у частинах [другій](#) і [третьій](#) цієї статті.

5. Адміністративно-господарські санкції, передбачені [частиною першою](#) цієї статті, розглядаються та накладаються директором - розпорядником Фонду, його заступниками в [порядку](#), встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

За результатами розгляду справи про правопорушення направляється письмове застереження або приймається відповідна постанова чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

Штраф може бути накладено на банк протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

У разі вчинення банком двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб є протокол.

Протоколи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб мають право складати уповноважені працівники Фонду.

Справа про правопорушення розглядається не пізніше 15-го робочого дня з дня одержання Фондом протоколу про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб.

{Абзац сьомий частини п'ятої статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1586-VII від 04.07.2014](#)}

Штраф сплачується не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання банком надісланої копії постанови Фонду про накладення штрафу.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до Фонду.

У разі якщо штраф не сплачено у встановлені строки, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому [Законом України "Про виконавче провадження"](#).

Суми штрафів зараховуються до коштів Фонду.

Постанову у справі про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.

Розділ VII
ТИМЧАСОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Стаття 34. Запровадження тимчасової адміністрації

1. Фонд розпочинає процедуру [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#) не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

{Частина перша статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

2. Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації в банку на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

3. Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду (кілька уповноважених осіб Фонду), якій Фонд делегує всі або частину своїх повноважень тимчасового адміністратора. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу банку та до кожного відокремленого підрозділу банку негайно.

{Абзац перший частини третьої статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд зазначає обсяг повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

{Частина третю статті 34 доповнено абзацом другим згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

4. Тимчасова адміністрація запроваджується на строк, що не перевищує один місяць. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 3-5 частини другої статті 39 цього Закону, тимчасова адміністрація може бути продовжена на строк до одного місяця. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 1 і 2 частини другої статті 39 цього Закону, строк тимчасової адміністрації може бути продовжений на п'ять днів з припиненням не пізніше дня отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку. Тимчасова адміністрація припиняється після виконання плану врегулювання або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.

5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти банком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.

Стаття 35. Вимоги до уповноваженої особи Фонду

1. Тимчасовим адміністратором неплатоспроможного банку та ліквідатором банку (крім ліквідації банку за рішенням власників) є Фонд. Фонд може делегувати рішенням виконавчої дирекції Фонду частину або всі свої повноваження як тимчасового

адміністратора або ліквідатора уповноваженій особі (уповноваженим особам) Фонду, яка має високі професійні та моральні якості, бездоганну ділову репутацію, повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права (не нижче кваліфікаційного рівня "спеціаліст") та професійний досвід, необхідний для виконання заходів у межах здійснення тимчасової адміністрації.

2. Уповноваженою особою Фонду не може бути особа, яка:

- 1) є кредитором, пов'язаною особою або учасником банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;
- 2) має судимість, не погашену і не зняту у встановленому законом порядку, або якій повідомлено про підозру у вчиненні нею злочину;
- 3) має прострочені зобов'язання перед будь-яким банком;
- 4) має конфлікт інтересів з банком, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація.

3. Конфліктом інтересів є наявність у відповідного працівника Фонду або його/її дружини (чоловіка), батька, матері, дітей, рідних братів і сестер особистих або ділових інтересів у відповідному банку, зокрема щодо:

- 1) заборгованості перед банком, заборгованості банку, володіння будь-якими майновими правами щодо майна банку;
- 2) відносин за попередні п'ять років з банком як його пов'язаною особою;
- 3) невиконання будь-яких зобов'язань по відношенню до будь-якого банку за останні п'ять років;
- 4) володіння майном, яке конкурує з майном банку;
- 5) перебування у трудових відносинах з банком за останні п'ять років;
- 6) інших інтересів, що можуть зашкодити неупередженому виконанню функцій у межах здійснення тимчасової адміністрації.

4. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана переконатися у відсутності конфлікту інтересів працівника Фонду, який призначається уповноваженою особою Фонду, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду. У разі виявлення обставин, що становлять конфлікт інтересів, після початку тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний негайно відсторонити відповідного працівника від виконання обов'язків уповноваженої особи Фонду.

5. Уповноважена особа Фонду не має права:

- 1) приймати прямо або опосередковано будь-які послуги, подарунки та інші цінності від осіб, заінтересованих у здійсненні будь-яких дій, пов'язаних з діяльністю банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

2) використовувати або дозволяти використовувати майно банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, установлених частиною дев'ятою статті 36 цього Закону;

3) давати обіцянки або приймати зобов'язання від імені Фонду без попереднього письмового дозволу;

4) користуватися будь-якими послугами банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

5) розголошувати банківську таємницю, інформацію, що становить комерційну таємницю, та іншу службову інформацію, якщо це не пов'язано із здійсненням тимчасової адміністрації.

6. Оплата праці уповноваженої особи Фонду здійснюється Фондом у межах затвердженого штатного розпису. Виконавча дирекція Фонду має право встановлювати додаткову винагороду уповноваженій особі Фонду в межах кошторису витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації.

7. За рахунок коштів Фонду підлягає страхуванню життя та здоров'я уповноваженої особи Фонду в її інтересах.

8. Уповноважена особа Фонду у своїй діяльності підзвітна Фонду, який несе відповідальність за дії уповноваженої особи Фонду щодо процедури [виведення неплатоспроможного банку з ринку](#).

Стаття 36. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації

1. З дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку призупиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Фонд набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.

Протягом 15 днів, але не пізніше строків, встановлених Фондом, керівники банку забезпечують передачу уповноваженій особі Фонду печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку, а також протягом трьох днів - передачу печаток і штампів бухгалтерської та іншої документації банку. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

2. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи банку підпорядковуються у своїй діяльності Фонду та уповноваженій особі Фонду в межах повноважень, встановлених цим Законом та делегованих Фондом, і діють у визначених Фондом/уповноваженою особою Фонду межах та порядку.

3. Правочини, вчинені органами управління та керівниками банку після початку процедури виведення Фондом банку з ринку, є нікчемними.

4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують господарську діяльність банку, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або

порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

- 1) задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку;
- 2) примусове стягнення майна (у тому числі коштів) банку, накладення арешту та звернення стягнення на майно (у тому числі кошти) банку (виконавче провадження щодо банку зупиняється, у тому числі знімаються арешти, накладені на майно (у тому числі на кошти) банку, а також скасовуються інші вжиті заходи примусового забезпечення виконання рішення щодо банку);
- 3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), а також зобов'язань перед кредиторами, у тому числі не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань банку;
- 4) зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірною списання), поєднанням боржника і кредитора в одній особі;
- 5) нарахування відсотків за зобов'язаннями банку перед вкладниками та кредиторами.

6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо:

- 1) виплати коштів за вкладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Вклади в іноземній валюті перераховуються в національну валюту України за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до цієї статті;
- 11) сплати регулярного збору до Фонду;
- 2) витрат, пов'язаних із забезпеченням його господарської діяльності відповідно до частини четвертої цієї статті;
- 3) виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників банку;
- 4) виплати аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, ушкодженням здоров'я або смертю тощо, що надійшли до банку з дня початку здійснення процедури виведення банку з ринку;
- 41) виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги по вагітності та пологах, що надійшли на спеціальний рахунок у банку, відкриття якого передбачено законодавством України для юридичної особи, починаючи з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку;

5) виконання операцій з виплати переказу коштів фізичних та юридичних осіб, що надійшли на їхні рахунки з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку;

6) здійснення купівлі-продажу валюти фізичними та юридичними особами для погашення ними зобов'язань за кредитними договорами, виконання вимог, встановлених законодавством, для обов'язкового продажу валюти.

Зобов'язання банку, передбачені пунктами 2, 6 частини шостої цієї статті, виконуються банком у межах його фінансових можливостей у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

{Абзац десятий частини шостої статті 36 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

7. Кошти, що надійшли протягом дії тимчасової адміністрації до неплатоспроможного банку, у разі неможливості встановити належного отримувача мають бути повернуті банку, що обслуговує платника, із зазначенням причини повернення у порядку, встановленому законодавством.

8. Дія [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) на банки не поширюється.

9. Протягом періоду виведення банку з ринку та/або ліквідації банку Фонд має право користуватися технічними можливостями такого банку (технічними засобами, серверами, кол-центром, приміщенням тощо) з метою мінімізації своїх витрат.

Стаття 37. Повноваження уповноваженої особи Фонду

{Частина першу статті 37 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

2. Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень має право:

1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку;

2) укладати від імені банку будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності банку, здійснення ним банківських та інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом;

3) продовжувати, обмежувати або припиняти здійснення банком будь-яких операцій;

4) повідомляти сторони за договорами, зазначеними у [частині другій](#) статті 38 цього Закону, про нікчемність цих договорів та вчиняти дії щодо застосування наслідків нікчемності договорів;

5) заявляти від імені банку позови майнового та немайнового характеру до суду, у тому числі позови про винесення рішення, відповідно до якого боржник банку має надати інформацію про свої активи;

6) звертатися до правоохоронних органів із заявою про вчинення кримінального правопорушення в разі виявлення фактів шахрайства та інших протиправних дій працівників банку або інших осіб стосовно банку;

7) залучати до роботи у процесі здійснення тимчасової адміністрації за рахунок банку на підставі цивільно-правових договорів інших осіб (радників, аудиторів, юристів, оцінювачів та інших) у межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду. Такі договори можуть бути розірвані в односторонньому порядку у день повідомлення Фондом другої сторони про таке розірвання з наслідками, встановленими цивільним законодавством;

8) призначати проведення аудиторських перевірок та юридичних експертиз з питань діяльності банку за рахунок банку в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду;

9) приймати на роботу, звільняти з роботи чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку, переглядати їх службові обов'язки, змінювати розмір оплати їх праці з додержанням вимог законодавства України про працю;

10) зупиняти розподіл капіталу банку чи виплату дивідендів у будь-якій формі;

11) вчиняти дії, спрямовані на виконання плану врегулювання, відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

3. Уповноважена особа Фонду діє від імені банку в межах повноважень Фонду.

Уповноважена особа Фонду має право:

1) призначати на посаду, звільняти з посади чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку, переглядати їхні службові обов'язки, змінювати розмір оплати праці з додержанням вимог законодавства про працю;

2) здійснювати інші повноваження, встановлені цим Законом, та делеговані їй Фондом.

4. На виконання своїх повноважень уповноважена особа Фонду:

1) діє без довіреності від імені банку, має право підпису будь-яких договорів (правочинів), інших документів від імені банку;

2) видає накази та розпорядження, дає доручення, обов'язкові до виконання працівниками банку;

3) звітує за результатами здійснення тимчасової адміністрації банку перед виконавчою дирекцією Фонду.

5. Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень зобов'язаний подавати до Кредитного реєстру Національного банку України інформацію в порядку та обсягах, визначених [статтею 671](#) Закону України "Про банки і банківську діяльність", про кредитні операції банків, щодо яких Національним банком України прийнято рішення про віднесення їх до категорії неплатоспроможних або про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію, та на постійній основі оновлювати її, а також оновлювати на постійній основі інформацію щодо погашення боргу позичальника, яка

міститься у бюро кредитних історій, до якого раніше передавалася інформація банком (за наявності підтвердження такої передачі).

6. Будь-яка особа, яка навмисно перешкоджає доступу Фонду та уповноваженої особи Фонду до банку, його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність за такі протиправні дії згідно із законодавством України. Правоохоронні органи зобов'язані надавати допомогу Фонду у процесі здійснення тимчасової адміністрації банку на підставі письмового звернення уповноваженої особи Фонду.

7. Вжиття будь-якою особою дій, що перешкоджають доступу Фонду та уповноваженої особи Фонду до банку та/або унеможливають здійснення тимчасової адміністрації, є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Стаття 38. Заходи щодо забезпечення збереження активів банку, запобігання втрати майна та збитків банку

1. Фонд зобов'язаний забезпечити збереження активів та документації банку.

2. Протягом дії тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний забезпечити перевірку правочинів (у тому числі договорів), вчинених (укладених) банком протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації банку, на предмет виявлення правочинів (у тому числі договорів), що є нікчемними з підстав, визначених частиною третьою цієї статті.

3. Правочини (у тому числі договори) неплатоспроможного банку є нікчемними з таких підстав:

1) банк безоплатно здійснив відчуження майна, прийняв на себе зобов'язання без встановлення обов'язку контрагента щодо вчинення відповідних майнових дій, відмовився від власних майнових вимог;

2) банк до дня визнання банку неплатоспроможним взяв на себе зобов'язання, внаслідок чого він став неплатоспроможним або виконання його грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю чи частково стало неможливим;

3) банк здійснив відчуження чи передав у користування або придбав (отримав у користування) майно, оплатив результати робіт та/або послуги за цінами, нижчими або вищими від звичайних (якщо оплата на 20 відсотків і більше відрізняється від вартості товарів, послуг, іншого майна, отриманого банком), або зобов'язаний здійснити такі дії в майбутньому відповідно до умов договору;

4) банк оплатив кредиторі або прийняв майно в рахунок виконання грошових вимог у день, коли сума вимог кредиторів банку перевищувала вартість майна;

5) банк прийняв на себе зобов'язання (застава, порука, гарантія, притримання, факторинг тощо) щодо забезпечення виконання грошових вимог у порядку іншому, ніж здійснення кредитних операцій відповідно до [Закону України](#) "Про банки і банківську діяльність";

6) банк уклав кредитні договори, умови яких передбачають надання клієнтам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами банку;

7) банк уклав правочини (у тому числі договори), умови яких передбачають платіж чи передачу іншого майна з метою надання окремим кредиторам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами банку;

8) банк уклав правочин (у тому числі договір) з пов'язаною особою банку, якщо такий правочин не відповідає вимогам законодавства України.

9) здійснення банком, віднесеним до категорії проблемних, операцій, укладення (переоформлення) договорів, що призвело до збільшення витрат, пов'язаних з виведенням банку з ринку, з порушенням норм законодавства.

Порядок виявлення нікчемних договорів, а також дій Фонду у разі їх виявлення визначаються нормативно-правовими актами Фонду.

4. Фонд:

1) протягом дії тимчасової адміністрації, а також протягом ліквідації повідомляє сторони за договорами, зазначеними у частині другій статті 38 цього Закону, про нікчемність цих договорів та вчиняє дії щодо застосування наслідків нікчемності договорів;

2) вживає заходів до витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за такими договорами;

3) має право вимагати відшкодування збитків, спричинених їх укладенням.

5. У разі отримання повідомлення Фонду про нікчемність правочину на підставах, передбачених частиною третьою цієї статті, кредитор зобов'язаний повернути банку майно (кошти), яке він отримав від такого банку, а у разі неможливості повернути майно в натурі - відшкодувати його вартість у грошових одиницях за ринковими цінами, що існували на момент вчинення правочину. Такий нікчемний договір не може бути використаний для визначення ринкової ціни.

6. Фонд вживає передбачені законодавством заходи щодо стягнення простроченої заборгованості позичальників та інших боржників банку.

7. Фонд зобов'язаний забезпечити проведення інвентаризації банківських активів і зобов'язань. Під час інвентаризації перевіряється наявність і відповідність балансової вартості фактичній вартості таких активів та зобов'язань неплатоспроможного банку:

1) готівки у касі та матеріальних цінностей у сховищі банку;

2) заборгованості за кредитами перед банком, у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами;

3) заборгованості за цінними паперами перед банком;

4) заборгованості за зобов'язаннями банку перед кредиторами;

5) вимог банку до клієнта за списаною безнадійною заборгованістю (у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю).

8. Фонд припиняє протягом тимчасової адміністрації у банку здійснення операцій за правочином (у тому числі договором), вчиненим (укладеним) банком з окремим кредитором чи іншою особою, якщо такий правочин (у тому числі договір) спричиняє або може спричинити надання переваги одному кредитору перед іншим в частині задоволення вимог, зокрема за наявності однієї з таких умов:

1) правочин (у тому числі договір), спрямований на забезпечення виконання зобов'язань банку чи третьої особи перед окремим кредитором, вчинений (укладений) до дня запровадження тимчасової адміністрації у банку;

2) правочин (у тому числі договір) спричиняє чи може спричинити зміну черговості задоволення вимог кредиторів за зобов'язаннями, що виникли до дня запровадження тимчасової адміністрації у банку;

3) правочин (у тому числі договір) спричиняє чи може спричинити задоволення вимог, строк яких на дату виконання правочину (в тому числі договору) не настав, одних кредиторів за наявності невиконаних в установлені строки зобов'язань перед іншими кредиторами;

4) правочин (у тому числі договір) призвів до того, що окремому кредитору надано чи може бути надано перевагу в задоволенні вимог, що існували до запровадження тимчасової адміністрації, порівняно з умовами розрахунку з кредитором у черговості, визначеній цим Законом.

Припинення здійснення операцій застосовується до правочину (у тому числі договору), визначеного у цій частині, якщо він укладений протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації у банку.

9. З метою збереження майна (активів) банку Фонд має право здійснити продаж відокремлених підрозділів банку (у тому числі майна банку, розташованого за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу).

10. Усі або частина повноважень Фонду, визначених цією статтею, можуть бути делеговані Фондом уповноваженій особі Фонду.

Стаття 39. План врегулювання

1. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду.

2. План врегулювання складається відповідно до вимог, встановлених актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану банку визначаються заходи щодо [виведення неплатоспроможного банку](#) з ринку в один із таких способів:

1) ліквідація банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладками фізичних осіб у порядку, встановленому цим Законом;

- 2) ліквідація банку з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини його активів і зобов'язань на користь приймаючого банку;
- 3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією;
- 4) створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку;
- 5) продаж неплатоспроможного банку інвестору.

Переможцями відкритого конкурсу щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами 4 і 5 цієї частини, можуть бути об'єднання інвесторів.

Виконавча дирекція Фонду зобов'язана не пізніше трьох робочих днів з дня початку процедури виведення банку з ринку прийняти рішення про відповідність/невідповідність банку, який віднесений до категорії неплатоспроможних, критеріям, встановленим нормативно-правовими актами Фонду, за результатами аналізу звітності такого банку, наданої Національним банком України.

У разі відповідності банку таким критеріям виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання, в якому зазначено, що найменш витратним способом виведення банку з ринку є спосіб, передбачений пунктом 1 цієї частини, та подає Національному банку України пропозицію щодо відкликання банківської ліцензії та ліквідації такого банку. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється у день отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Виконавча дирекція Фонду приймає рішення про ліквідацію неплатоспроможного банку в разі відповідності банку одному з критеріїв, встановлених нормативно-правовим актом Фонду.

3. План врегулювання має, зокрема, містити:

- 1) порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених частиною другою цієї статті, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду;
- 2) спосіб, порядок та строки врегулювання відносин з учасниками, вкладниками та іншими кредиторами банку;
- 3) умови відкритого конкурсу щодо визначення приймаючого банку та/або інвестора;
- 4) умови та строки ліквідації банку.

4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.

Виконавча дирекція Фонду у будь-який час має право вносити зміни та доповнення до плану врегулювання. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана внести зміни до плану врегулювання в частині зміни способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, якщо реалізація обраного способу виведення банку з ринку виявилася неможливою протягом строків, визначених планом врегулювання.

5. Фонд зобов'язаний подати план врегулювання та зміни до нього до Національного банку України не пізніше семи днів з дати затвердження.

6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів (вкладників) банку. Учасники, кредитори (вкладники) банку не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.

7. У разі делегування частини або всіх повноважень Фонду як тимчасового адміністратора уповноваженій особі Фонду (кільком уповноваженим особам Фонду) така особа подає виконавчій дирекції Фонду письмовий звіт про виконання делегованих їй повноважень не пізніше наступного робочого дня після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

Виконавча дирекція Фонду затверджує письмовий звіт про виконання плану врегулювання за період тимчасової адміністрації не пізніше семи робочих днів після закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

8. З метою підготовки плану врегулювання неплатоспроможного банку, у тому числі для розрахунку потенційно можливих грошових коштів, що можуть бути отримані від реалізації майна неплатоспроможного банку, Фонд та/або уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності, аудиторів, інших осіб за рахунок коштів банку або Фонду.

9. У разі виконання плану врегулювання, що передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 2-4 частини другої цієї статті, виконавча дирекція Фонду може прийняти рішення про передачу залишків активів, що потенційно можуть бути реалізовані, та зобов'язань спеціалізованій установі. Решта активів списується уповноваженою особою Фонду або передається іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється, а процедура ліквідації неплатоспроможного банку триває не більше трьох місяців.

Протягом ліквідації банку Фонд вживає виключно заходів для збереження документів та припинення банку як юридичної особи. Проведення інвентаризації та інших дій від Фонду не вимагається.

Спеціалізована установа зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів неплатоспроможного банку за рахунок отриманих активів.

У разі якщо після закінчення трьох років з дня передачі активів та зобов'язань такі активи було неможливо реалізувати, вони списуються та/або передаються спеціалізованою установою іншим особам у порядку благодійної діяльності, а вимоги, не задоволені за недостатністю активів неплатоспроможного банку, вважаються погашеними, про що повідомляється Фонд.

10. У разі виведення Фондом неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, передбачених пунктами 3-5 частини другої цієї статті, приймаючий банк або інвестор (об'єднання інвесторів) вважається добросовісним набувачем, за умови виконання ним умов цього Закону.

Стаття 391. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку

1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами [3-5 частини другої](#) статті 39 цього Закону, встановлюється актами Фонду.

2. Для участі у відкритому конкурсі учасник конкурсу вносить на рахунок Фонду гарантійний внесок у розмірі, визначеному виконавчою дирекцією Фонду умовами конкурсу для конкретного банку.

3. Фонд повертає учаснику відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, гарантійний внесок або його залишок після виконання ним умов відповідного договору (договору переведення боргу та договору про відступлення права вимоги, договору купівлі-продажу акцій, договору купівлі-продажу акцій перехідного банку). Фонд може зараховувати гарантійний внесок переможця в рахунок виконання цих договорів.

4. Фонд повертає учасникам відкритого конкурсу, не визнаним переможцям, гарантійні внески протягом трьох робочих днів з дня визначення Фондом переможця конкурсу.

5. Подання на відкритий конкурс однієї пропозиції щодо способу виведення неплатоспроможного банку з ринку не є підставою для визнання відкритого конкурсу таким, що не відбувся.

6. У разі неукладення учасником відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, з його вини договору переведення боргу та/або договору про відступлення права вимоги, договору купівлі-продажу акцій, договору купівлі-продажу акцій перехідного банку або невиконання ним умов укладеного договору гарантійний внесок не повертається

7. Відкритий конкурс проводиться серед попередньо кваліфікованих осіб, включених до переліку, який формується Національним банком України, у порядку, встановленому Національним банком України за погодженням з Фондом.

Стаття 40. Особливості передачі активів і зобов'язань неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання забезпечує здійснення відчуження всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань неплатоспроможного банку із збереженням черговості згідно із статтею 52 цього Закону на користь приймаючого банку згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду, на підставі позитивного висновку Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками і кредиторами.

Національний банк України надає висновок, зазначений у цій частині, не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Приймаючим банком (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону) не може бути банк, учасники якого є особами, пов'язаними з банком, активи та зобов'язання якого передаються приймаючому банку.

2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, що підлягають відчуженню. Зобов'язання залишаються при їх передачі у валюті зобов'язання на дату укладення договору, визначеного цією статтею. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладками фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково.

3. Приймаючий банк, визначений за результатами проведення відкритого конкурсу (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань.

4. Під час виведення неплатоспроможного банку з ринку відповідно до цього Закону активи і зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за ціною, визначеною за результатами відкритого конкурсу (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону), проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, з дотриманням принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Під час підготовки до проведення відкритого конкурсу Фонд може проводити оцінку активів неплатоспроможного банку за [методикою](#), встановленою Фондом. Перелік активів, для яких проведення незалежної оцінки є обов'язковим, визначається нормативно-правовими актами Фонду.

У разі зміни виконавчою дирекцією Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 3 частини другої статті 39 цього Закону, на спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 39 цього Закону, для реалізації зміненого способу відкритий конкурс не проводиться.

5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за їх балансовою вартістю (з можливістю виплати премії з боку покупця) на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними кредиторами (вкладниками). Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.

6. Передача прав грошової вимоги банку здійснюється на підставі договору про відступлення права вимоги за реєстром договорів про здійснення активних операцій та договорів забезпечення. При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.

7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи уклалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

8. Приймаючий банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.

9. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу активів і зобов'язань приймаючому банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних сайтах Фонду та неплатоспроможного банку, а приймаючий банк - шляхом розміщення інформації на своєму офіційному веб-сайті. Кожний боржник та/або кредитор може отримати інформацію щодо себе у приміщенні неплатоспроможного та приймаючого банку.

10. Фонд наступного дня після завершення відчуження активів і зобов'язань подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

Після укладення договорів про передачу на користь приймаючого банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку:

1) у приймаючого банку не можуть бути витребувані передані йому активи та зобов'язання на користь неплатоспроможного банку; та

2) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від приймаючого банку відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь приймаючого банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.

Зазначені в цій частині норми застосовуються у разі, якщо приймаючий банк прийняв активи та зобов'язання неплатоспроможного банку відповідно до вимог цього Закону.

11. Фонд має право вимагати від приймаючого банку відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Стаття 41. Особливості продажу неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

{Частина перша статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

2. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим [Законом України](#) "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду, а також не бути пов'язаною з банком (учасниками банку) особою.

Продаж неплатоспроможного банку Фондом інвестору потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.

Отримання інвестором погодження Національного банку України набуття або збільшення істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію здійснюється протягом двох робочих днів у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. Такий порядок має передбачати підтвердження дотримання інвестором вимог [Закону України](#) "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" та вимог до ділової репутації.

3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) Фонд відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником банку, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паїв);

2) Фонд зобов'язаний прийняти рішення про зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку у разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У разі від'ємного розміру регулятивного капіталу статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;

3) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

4) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.

Усі або частина повноважень Фонду, визначених у цій частині, можуть бути делеговані Фондом уповноваженій особі Фонду.

4. Фонд здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору, визначеному за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

Переможцем відкритого конкурсу можуть бути кілька інвесторів (об'єднання інвесторів), які подали спільну фінансову пропозицію.

5. Продаж банку здійснюється на підставі договору купівлі-продажу акцій (паїв) банку.

У договорі має бути передбачено:

- 1) обов'язок інвестора у визначені терміни здійснити заходи з приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами законодавства України;
- 2) умову щодо розірвання договору у разі невиконання інвестором обов'язку здійснити капіталізацію банку та/або вжити інших заходів до відновлення платоспроможності і стабілізації діяльності банку;
- 3) штрафні санкції за неналежне виконання інвестором умов договору;
- 4) умови щодо неповернення Фондом гарантійного внеску інвестору у разі невиконання інвестором умов цього договору.

Інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку зобов'язаний подати до Фонду план заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України.

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку та їх передачі інвестору:

- 1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції банку, та такі акції не можуть бути витребувані у нього на користь попереднього власника; та
- 2) попередній власник акцій банку не має права вимагати від інвестора відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті придбання інвестором акцій банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.

Зазначені у цій частині норми застосовуються у разі, якщо інвестор здійснив придбання акцій неплатоспроможного банку відповідно до вимог цього Закону.

7. Договір купівлі-продажу акцій, укладений Фондом/уповноваженою особою Фонду та інвестором, є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції в депозитарній системі. Інвестор має повідомити Фонд про реєстрацію прав власності на акції в депозитарній системі протягом одного дня з дня настання таких фактів.

8. Продаж банку відповідно до цієї статті здійснюється без необхідності отримання згоди учасників чи будь-якого іншого погодження умов та порядку продажу акцій (паїв) банку інвестору. Уповноважена особа Фонду, Фонд та інвестор звільняються від вимоги щодо відшкодування збитків, пов'язаних із продажем неплатоспроможного банку.

9. Інвестор зобов'язаний привести діяльність банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності протягом одного місяця з дня укладення договору купівлі-продажу.

10. Фонд наступного дня після реєстрації прав власності на акції неплатоспроможного банку в депозитарній системі припиняє тимчасову адміністрацію у такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором умов договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право зупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються неплатоспроможним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій (паїв), без згоди керівників, органів управління та контролю неплатоспроможного банку, а також контролює відповідність всіх операцій неплатоспроможного банку вимогам законодавства.

Законні вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, органами управління та контролю неплатоспроможного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор і органи управління та контролю неплатоспроможного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

11. Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій:

- 1) такий банк діє відповідно до плану його врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, встановлені частинами п'ятою та шостою статті 36 цього Закону;
- 2) запроваджується спрощена процедура щодо реєстрації випуску акцій, погодження змін до статуту Національним банком України, державної реєстрації змін до статуту.

Відповідно до спрощеної процедури:

- 1) дата подання рішення про капіталізацію банку та змін до статуту до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій;
- 2) дата подання змін до статуту банку відповідно на погодження Національному банку України та реєстрацію державному реєстратору вважається датою їх погодження Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;
- 3) дата подання документів для реєстрації випуску акцій банку вважається датою реєстрації випуску акцій;
- 4) повідомлення учасників банку про скликання загальних зборів не здійснюється.

12. Банк зобов'язаний надати доступ куратору Фонду до всієї інформації (у тому числі до баз даних) для виконання Фондом його функцій, визначених цим Законом та іншими законодавчими актами. Перешкоджання куратору Фонду в доступі до банку та/або унеможливлення здійснення куратором Фонду своїх повноважень є підставою для

звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Особи, які навмисно перешкоджають куратору Фонду в доступі до банку, його приміщень, інформації (операційних систем, активів, книг, записів, документів тощо), несуть відповідальність, визначену частиною п'ятою статті 37 цього Закону.

13. Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності Фонд повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Фонд надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки банку і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку неплатоспроможного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність проведення інспекційної перевірки.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у неплатоспроможному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

Стаття 411. Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави

1. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій (крім санаційного банку) (далі - державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України, у спосіб, визначений пунктами 3-5 частини другої статті 39 цього Закону.

Виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється протягом двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку. Фонд протягом двох календарних днів під час виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений [пунктом 4](#) або [5](#) частини другої статті 39 цього Закону, за поданням Міністерства фінансів України призначає членів правління та ради банку. Положення [статті 7](#) Закону України "Про банки і банківську діяльність" поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті, якщо держава набула право власності на 100 відсотків акцій такого банку, і починають застосовуватися через один рік після набуття державою права власності на 100 відсотків акцій такого банку.

Держава набуває право власності на акції банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відстрочення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб зобов'язані своєчасно вжити всіх необхідних заходів та вчинити всі необхідні дії для забезпечення належної комунікації між собою, іншими органами державної влади та установами (у тому числі учасниками депозитарної системи України), а також своєчасно підготувати документи та прийняти рішення, необхідні для забезпечення виконання вимог цієї статті.

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, держава виступає інвестором.

Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави здійснюється за рахунок державного бюджету та/або коштів державного банку.

2. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 3 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються обсяг активів і зобов'язань.

Для здійснення Фондом заходів щодо передачі активів та зобов'язань неплатоспроможного банку майно або грошові суми неплатоспроможного банку, на яке накладено обтяження (у тому числі публічні) та обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, передається з письмовим повідомленням особи, в інтересах якої накладено арешт, уповноваженою особою Фонду. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими.

3. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються спосіб виведення банку з ринку за участю держави та розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб на акції додаткової емісії. Ця пропозиція повинна також містити розрахунок можливої потреби у додатковій капіталізації банку з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

4. У день прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку копія рішення передається до Фонду. Про прийняте рішення Кабінет Міністрів України повідомляє на своєму офіційному веб-сайті не пізніше наступного дня після дня запровадження тимчасової адміністрації.

У день отримання такого рішення Фонд у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, повинен затвердити план врегулювання для виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений рішенням Кабінету Міністрів України, без пошуку інших інвесторів.

Фонд у день отримання рішення Кабінету Міністрів України перед здійсненням капіталізації банку за участю держави приймає рішення про залучення міжнародно визнаної аудиторської фірми для проведення у тримісячний строк оцінки фінансового стану банку, визначення капіталу банку та потреби у його додатковій капіталізації з

урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

5. У день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до пункту 4 частини другої статті 39 цього Закону Фонд вживає заходів для утворення перехідного банку відповідно до частини сімнадцятої статті 42 цього Закону, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи і видачі банківської ліцензії у строки і порядку, визначені статтею 42 цього Закону.

У разі якщо наступні дні після прийняття зазначеного рішення є вихідними, Кабінет Міністрів України забезпечує роботу протягом двох наступних календарних днів усіх юридичних та фізичних осіб (у тому числі працівників), необхідних для утворення перехідного банку, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи.

Оцінка майна (активів), що передається перехідному банку, і потреба банку у капіталі визначаються відповідно до положень та строків, зазначених у частині четвертій цієї статті.

Майно (активи) неплатоспроможного банку, що передається до перехідного банку, у разі, якщо його справедлива вартість, визначена за результатами оцінки аудиторською фірмою, є меншою, ніж його балансова вартість, може бути повернуто банком до неплатоспроможного банку протягом двох місяців після завершення оцінки. Фонд та банк можуть укласти договір про компенсацію різниці цієї вартості за рахунок передачі іншого майна (активів) такого неплатоспроможного банку, що буде погоджено банком, або шляхом надання неплатоспроможним банком компенсації різниці у вартості іншими фінансовими інструментами чи майном.

Фонд має право укласти договір з перехідним банком для управління майном (активами), що не передається перехідному банку, який повинен після набуття державою права власності на акції банку передбачати можливість Міністерства фінансів України змінювати умови та перелік активів, що передаються в управління.

6. У день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до пункту 5 частини другої статті 39 цього Закону Фонд у строки, встановлені цією частиною, вживає заходів до додаткового розміщення акцій нової емісії за таких умов:

- 1) повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів не здійснюється;
- 2) у строк не пізніше двох робочих днів після прийняття загальними зборами рішення про збільшення статутного капіталу неплатоспроможного банку здійснюється укладення уповноваженою особою Фонду договорів від імені пов'язаних осіб такого банку про придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку;
- 3) повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів для прийняття рішень про затвердження результатів розміщення акцій не здійснюється;
- 4) дата подання рішення про розміщення акцій додаткової емісії та змін до статуту неплатоспроможного банку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій;

5) дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження Національним банком України та на реєстрацію державному реєстратору вважається датою погодження змін Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

6) дата фактичного подання документів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску акцій з урахуванням розміщених акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку вважається датою реєстрації випуску акцій неплатоспроможного банку. Підтвердженням фактичного подання належних документів вважається наявність відмітки Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про прийняття документів (реєстраційний індекс);

7) дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційний індекс).

До здійснення внеску до статутного капіталу Фонд:

зобов'язаний повністю сформувати резерви банку на покриття збитків за активними банківськими операціями, у тому числі з урахуванням ризиків неповернення кредитів пов'язаними особами, ґрунтуючись на висновках та інформації, що надійшли від Національного банку України;

має право розпорядитися необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед пов'язаними особами, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб шляхом обміну зазначених зобов'язань на акції додаткової емісії банку.

Якщо капітал банку за результатами формування резервів та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку залишається від'ємним чи нульовим, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі за одну гривню. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Якщо капітал банку за результатами формування резервів та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку є позитивним, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України повністю або частково на умовах відстрочення платежу. У такому разі ціна акцій визначається протягом трьох місяців за результатами проведеної за рахунок банку на вимогу Міністерства фінансів України оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань банку із залученням міжнародно визнаної аудиторської фірми.

З моменту набуття права власності на акції банку Міністерство фінансів України зобов'язане надавати кошти або облігації внутрішньої державної позики для забезпечення своєчасного виконання банком своїх зобов'язань з їх подальшим обміном на акції банку після завершення всіх розрахунків за акції банку з попередніми власниками у разі, якщо капітал банку є позитивним.

Після набуття права власності на акції банку державою банк протягом двох місяців проводить аналіз платоспроможності позичальників з урахуванням:

прозорості структури власності кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

відповідності фінансового стану юридичної особи - позичальника чи майнового стану фізичної особи - позичальника, їх надходжень та доходів обсягам отриманих кредитів, а також інших зобов'язань, у тому числі тих, що обліковуються на позабалансових рахунках;

прозорості їх фінансової та господарської діяльності;

ліквідності та вартості застави.

Критерії позичальників, щодо яких проводиться аналіз їх платоспроможності, затверджуються радою банку протягом двох днів з дня її призначення.

Якщо в результаті аналізу платоспроможності позичальників банку не вдалося встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або джерела надходжень та доходів для повернення кредитів є непрозорими чи недостатніми, або позичальники не надали банку достатньої інформації для проведення аналізу наведених даних, банк формує резерви під такі кредити у розмірі до 100 відсотків і має право вимагати дострокового повернення зазначених кредитів. Аудиторська фірма під час проведення остаточної оцінки вартості акцій банку зобов'язана врахувати необхідність формування резервів під зазначені кредити.

У разі виявлення зобов'язань банку перед іншими особами, що не обліковувалися за балансовими та/або позабалансовими рахунками банку на момент набуття права власності на акції банку державою, правочини, за якими виникають такі зобов'язання, вважаються нікчемними, а зобов'язання не підлягають виконанню банком.

7. Держава може взяти участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку або шляхом сплати грошових внесків до статутного капіталу банку або шляхом обміну облігацій внутрішньої державної позики, розміщених на ринкових умовах, на акції неплатоспроможного, перехідного чи державного банку, що бере участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку.

Після придбання державою акцій банку банк із залученням незалежних, у тому числі міжнародних, експертів чи аудиторів розробляє план реструктуризації банку з урахуванням найкращого світового досвіду для забезпечення його подальшої прибуткової діяльності.

8. Міністерство фінансів України і державні банки вважаються належними інвесторами та інвесторами, що виконують вимоги Фонду, з дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

Продаж акцій неплатоспроможного або перехідного банку Міністерству фінансів України чи державному банку не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрацію.

Стаття 42. Особливості утворення та продажу перехідного банку

1. Фонд на підставі плану врегулювання приймає рішення про утворення перехідного банку із передачею всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань із збереженням черговості згідно із статтею 52 цього Закону одного або декількох неплатоспроможних банків. Перехідний банк утворюється у формі акціонерного товариства.

Перехідний банк провадить свою діяльність у порядку та в межах вимог, встановлених для цього банку нормативно-правовими актами Фонду.

Керівники перехідного банку, утвореного відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, розпочинають виконання своїх посадових обов'язків без письмової згоди на це Національного банку України. Погодження Національного банку України призначення та/або визначення професійної придатності та/або ділової репутації кандидата на посади керівників такого перехідного банку, керівника служби внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, не вимагається.

Для утворення перехідного банку отримання Фондом погодження Національного банку України набуття істотної участі та дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію не вимагається.

На перехідний банк поширюються процедури та особливості, визначені абзацами четвертим - десятим частини третьої статті 411 цього Закону для банку, що виводиться з ринку.

2. Створення, реєстрація випуску акцій, видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільно Фондом, Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня подання письмового клопотання Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

4. Національний банк України видає перехідному банку банківську ліцензію після державної реєстрації юридичної особи протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня отримання повного пакета документів, визначених законом.

5. Фонд звільняється від сплати податків, зборів, державного мита, платежів за послуги державних органів у зв'язку із утворенням перехідного банку.

6. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону.

7. Переможцем відкритого конкурсу є інвестор, пропозиція якого відповідає найменш витратному способу виведення неплатоспроможного банку з ринку та який у разі потреби взяв на себе зобов'язання здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону. Переможцем відкритого конкурсу можуть бути кілька інвесторів (об'єднання інвесторів), які подали спільну фінансову пропозицію, за таких умов:

всі учасники об'єднання інвесторів отримали погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку (за потреби) та допущені Фондом до участі у відкритому конкурсі відповідно до цього Закону;

конкурсна пропозиція містить точну інформацію про частки кожного з інвесторів у статутному капіталі перехідного банку, а також відповідну суму докапіталізації перехідного банку кожним з учасників об'єднання інвесторів;

конкурсна пропозиція містить безумовне зобов'язання щодо придбання акцій перехідного банку кожним учасником об'єднання інвесторів;

конкурсна пропозиція містить безумовне зобов'язання щодо додаткового придбання акцій перехідного банку учасниками об'єднання інвесторів у відповідній пропорції, за умови непридбання акцій одним або кількома інвесторами.

8. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону. Результати відкритого конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Рішенням виконавчої дирекції Фонду може бути передбачена обов'язковість проведення незалежної оцінки ціни перехідного банку суб'єктами оціночної діяльності (оцінювачами). Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

9. Інвестор та/або учасники об'єднання інвесторів мають відповідати вимогам, встановленим [Законом України](#) "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду, та не бути пов'язаними особами банку, активи та зобов'язання якого передаються перехідному банку.

Продаж перехідного банку інвестору та/або учасникам об'єднання інвесторів потребує отримання цими інвесторами погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію..

Отримання інвестором та/або учасниками об'єднання інвесторів погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію здійснюється протягом двох робочих днів у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог [Закону України](#) "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" та вимог до ділової репутації.

За порушення зобов'язання інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами відкритого конкурсу.

10. Перехідному банку передаються всі або визначена відповідно до плану врегулювання частина активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

11. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

12. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому активами (включаючи права за договорами забезпечення, у тому числі поруки), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів. Фонд зобов'язаний повідомити боржникам і кредиторам про передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку перехідному банку шляхом розміщення узагальноної інформації на офіційних веб-сайтах Фонду, неплатоспроможного та перехідного банку. Кожний боржник та/або кредитор має право отримати інформацію про себе у приміщенні неплатоспроможного та перехідного банку або за телефоном (після ідентифікації).

Після укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку, якому передані активи та зобов'язання неплатоспроможного банку, та передачі таких акцій інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції перехідного банку; та

2) у перехідного банку не можуть бути витребувані передані йому активи і зобов'язання на користь неплатоспроможного банку; та

3) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від інвестора та/або перехідного банку відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь перехідного банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та його виведення з ринку.

Зазначені у цій частині норми застосовуються у разі, якщо інвестор здійснив придбання акцій перехідного банку відповідно до вимог цього Закону.

13. Перехідний банк, утворений відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, а у разі продажу перехідного банку, утвореного відповідно до частини вісімнадцятої цієї статті, - у день повідомлення Фонду про набуття права власності на акції перехідного банку інвестором. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу перехідного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України. Протягом місяця банк, що втратив статус перехідного, зобов'язаний забезпечити подання до Національного банку України документів щодо погодження статуту (змін до статуту) перехідного банку, його керівників, керівника служби внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, відповідно до вимог законодавства.

14. Фонд подає Національному банку України пропозицію про ліквідацію неплатоспроможного банку не пізніше дня, наступного за днем передачі активів та зобов'язань перехідному банку.

15. Вклади, передані перехідному банку, гарантуються Фондом на тих самих умовах, що існували до дня їх передачі.

16. Утворення перехідного банку здійснюється з метою:

1) реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на три місяці;

2) утворення перехідного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2 та 3 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на один рік з можливістю продовження строку до одного року.

17. У разі створення перехідного банку, передбаченого абзацом другим частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства;

2) на нього не поширюються вимоги, встановлені Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування коштів на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України, формування резервів на покриття збитків від активів;

3) його утворення здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання перехідного банку та зарахування інвестором гарантійного внеску на рахунок Фонду, відкритий у Національному банку України, у розмірі, визначеному Фондом (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону). Національний банк України застосовує режим блокування таких коштів на зазначеному рахунку до укладення Фондом з інвестором договору купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Після укладення зазначеного договору Фонд повертає гарантійний внесок або його залишок (Фонд може зараховувати гарантійний внесок у рахунок виконання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку);

4) перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах;

5) переможцем відкритого конкурсу є інвестор, конкурсна пропозиція якого відповідає принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку у найменш витратний для Фонду спосіб та який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону;

6) після завершення процедури створення, видачі банківської ліцензії та передачі йому активів та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на

акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку зобов'язаний подати до Фонду план заходів (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 411 цього Закону) з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності;

8) умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі не більше трьох місяців) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку. Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом трьох місяців з дня його створення.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків перехідний банк не продано інвестору, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому перехідному банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперервну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

Після реєстрації прав власності на акції такого банку в депозитарній системі Фонд припиняє керівництво в такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право призупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів управління та контролю перехідного банку, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю перехідного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю перехідного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє у відповідності до плану врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, визначені у частинах п'ятій та шостій статті 36 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності куратор Фонду повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення Фонд має право передати активи та зобов'язання іншому перехідному банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

18. У разі утворення перехідного банку, передбаченого абзацом третім частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу банків;

11) перехідний банк утворюється за рішенням виконавчої дирекції Фонду;

- 2) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України;
- 3) до перехідного банку передається частина або всі активи та зобов'язання неплатоспроможного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;
- 4) сума переданих перехідному банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку є тотожними, а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, не можуть бути передані частково;
- 5) перехідному банку не передаються кредити неплатоспроможного банку, надані ним своїм пов'язаним особам;
- 6) перехідний банк звільняється від сплати початкового та регулярного зборів до Фонду. З дня втрати статусу перехідного банку такий банк сплачує збори до Фонду на загальних підставах.

Передумови утворення такого банку встановлюються нормативно-правовими актами Фонду.

До перехідного банку додатково можуть передаватися частина або всі активи та зобов'язання системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції - інших банків, що не належать до категорії системно важливих, на підставі їх планів врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд має право передати частину або всі активи та всі або частину зобов'язань іншому приймаючому банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам з урахуванням положень статті 52 цього Закону.

19. Фонд як власник перехідного банку не несе відповідальності за нанесення збитків, моральної шкоди або інших збитків кредиторам такого банку, а також за дії або бездіяльність, що були здійснені відповідно до плану врегулювання неплатоспроможного банку.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

20. Банк зобов'язаний надати доступ куратору Фонду до всієї інформації (у тому числі до баз даних) для виконання Фондом його функцій, визначених законодавством. Перешкоджання доступу куратора Фонду до будь-якої інформації щодо перехідного банку, його інсайдерів, контрагентів тощо є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Особи, які навмисно перешкоджають доступу куратора Фонду до банку, його приміщень, інформації (операційних систем, активів, книг, записів, документів тощо), несуть відповідальність, визначену частиною четвертою статті 37 цього Закону.

Стаття 421. Особливості відчуження зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, з виплатою премії приймаючим банком

1. У разі прийняття виконавчою дирекцією Фонду рішення про те, що найменш витратним для Фонду способом виведення неплатоспроможного банку з ринку є спосіб, визначений пунктом 1 частини другої статті 39 цього Закону, Фонд має право здійснити відчуження зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, на підставі позитивного висновку Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками.

Національний банк України надає висновок, зазначений у цій частині, не пізніше ніж через два дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

2. Приймаючий банк, визначений за результатами проведення конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом.

3. Зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, передаються приймаючому банку за їх балансовою вартістю з виплатою премії приймаючим банком.

Розмір фінансової підтримки приймаючому банку, що надається Фондом, зменшується на розмір премії з боку приймаючого банку.

Зобов'язання передаються на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними вкладниками. Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди вкладників. При цьому внесення змін до договорів з вкладниками не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними вкладниками неплатоспроможного банку.

4. Фонд зобов'язаний повідомити вкладників про передачу зобов'язань приймаючому банку в порядку, визначеному статтею 40 цього Закону.

5. Фонд має право вимагати від приймаючого банку відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь зобов'язань неплатоспроможного банку.

6. Приймаючим не може бути банк, учасники якого є пов'язаними особами з банком (учасниками банку), зобов'язання якого передаються приймаючому банку.

7. У разі якщо жодної пропозиції не подано, Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів вкладникам у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 43. Фінансова підтримка з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому або перехідному банку фінансову підтримку у формі компенсації за прийняті зобов'язання. [Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки](#) визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Розмір компенсації приймаючому або перехідному банку має ґрунтуватися на аналізі найменш витратного для Фонду способу виведення банку з ринку, визначеного планом врегулювання неплатоспроможного банку, і не може перевищувати суми переданих приймаючому або перехідному банку зобов'язань перед вкладниками у межах сум гарантованого відшкодування коштів за вкладками, зменшеної на вартість переданих приймаючому або перехідному банку активів.

3. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку шляхом передачі частини або всіх активів та зобов'язань приймаючому або перехідному банку Фонд може надати такому банку фінансову підтримку у вигляді позики на умовах субординованого боргу. Позика на умовах субординованого боргу є платною (ставка не нижче облікової ставки Національного банку України) та строковою.

Розмір позики на умовах субординованого боргу, наданої Фондом приймаючому або перехідному банку, не може перевищувати загального розміру вкладів, що гарантуються Фондом та передані неплатоспроможним банком такому приймаючому банку.

4. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному або неплатоспроможному банку чи на користь учасників таких банків.

Розділ VIII ЛІКВІДАЦІЯ БАНКІВ

Стаття 44. Ліквідація банку і призначення уповноваженої особи Фонду

1. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду та з інших підстав, передбачених [Законом України "Про банки і банківську діяльність"](#).

2. Фонд вносить Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:

1) відповідно до плану врегулювання;

2) у разі закінчення строку тимчасової адміністрації банку та/або невиконання плану врегулювання;

3) в інших випадках, передбачених цим Законом.

3. Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку протягом п'яти днів з дня отримання пропозиції Фонду про ліквідацію банку. Національний банк України інформує Фонд про прийняття

рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше дня, наступного за днем прийняття такого рішення.

4. Фонд розпочинає процедуру ліквідації банку не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, крім випадку, коли ліквідація здійснюється за ініціативою власників банку.

5. Ліквідація банку має бути завершена не пізніше двох років з дня початку процедури ліквідації банку. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації банку на строк до двох років з можливістю повторного продовження на строк до одного року.

Стаття 45. Оголошення про ліквідацію банку

1. Фонд не пізніше робочого дня, наступного за днем отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, розміщує інформацію про це на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет.

2. Фонд здійснює опублікування відомостей про ліквідацію банку в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України" не пізніше ніж через сім днів з дня початку процедури ліквідації банку.

3. Відомості про ліквідацію банку повинні містити:

1) найменування та інші реквізити банку, що ліквідується;

2) дату та номер рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

3) дату та номер рішення виконавчої дирекції Фонду про початок процедури ліквідації банку;

4) інформацію про місце та строк прийняття вимог кредиторів.

4. Фонд у семиденний строк з дня початку процедури ліквідації банку розміщує оголошення, що містить відомості про ліквідацію банку відповідно до частини третьої цієї статті, в усіх приміщеннях банку, в яких здійснюється обслуговування клієнтів.

5. Протягом 30 днів з дня опублікування відомостей про відкликання банківської ліцензії, ліквідацію банку кредитори мають право заявити Фонду про свої вимоги до банку. Вимоги фізичних осіб-вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладками не заявляються.

У разі призначення уповноваженої особи Фонду, якій делеговано Фондом повноваження щодо складення реєстру акцептованих вимог кредиторів, кредитори заявляють про свої вимоги до банку такій уповноваженій особі Фонду.

Стаття 46. Наслідки початку процедури ліквідації банку

{Частина першу статті 46 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

2. З дня початку процедури ліквідації банку:

1) припиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів)) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Якщо в банку, що ліквідується, здійснювалася тимчасова адміністрація, з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку тимчасова адміністрація банку припиняється. Керівники банку звільняються з роботи у зв'язку з ліквідацією банку;

2) банківська діяльність банку завершується закінченням технологічного циклу конкретних операцій у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси;

3) строк виконання всіх грошових зобов'язань банку та зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) вважається таким, що настав;

{Пункт 4 частини другої статті 46 виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

4) нарахування відсотків, комісійних, штрафів, інших очікуваних доходів за активними операціями банку може припинитися у терміни, визначені договорами з клієнтами банку у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси;

5) відомості про фінансове становище банку перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю;

6) укладення правочинів, пов'язаних з відчуженням майна банку чи передачею його майна третім особам, допускається в порядку, передбаченому [статтею 51](#) цього Закону;

7) втрачають чинність публічні обтяження чи обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) будь-яким майном (коштами) банку. Накладення нових обтяжень чи обмежень на майно банку не допускається.

8) забороняється зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірною списання), прощення боргу, поєднання боржника і кредитора в одній особі внаслідок укладення будь-яких правочинів з іншими особами, крім банку, зарахування на вимогу однієї із сторін.

Обмеження, встановлені цим пунктом, не поширюються на зобов'язання банку щодо зарахування зустрічних однорідних вимог, крім обмежень, прямо передбачених законом, у разі, якщо боржник банку одночасно є кредитором цього банку і грошові кошти спрямовуються на погашення зобов'язань за кредитом цього боржника перед цим банком за кредитними договорами та/або за емітованими цим боржником борговими цінними паперами, виключно з урахуванням того, що:

за кредитним договором не було здійснено заміни застави, а саме не відбувалося зміни будь-якого з предметів застави на предмет застави, яким виступають майнові права на отримання коштів боржника, які розміщені на відповідних рахунках у неплатоспроможному банку, протягом одного року, що передує даті початку процедури виведення Фондом банку з ринку;

кошти перебували на поточних та/або депозитних рахунках такого боржника на дату початку процедури виведення Фондом банку з ринку та договірне списання з цих рахунків передбачено умовами договорів, укладених між боржником і банком.

Зазначені операції у будь-якому разі заборонені за договорами, укладеними з пов'язаними з банком особами.

3. Під час здійснення ліквідації у банку не виникає жодних додаткових зобов'язань (у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури.

Вимоги за зобов'язаннями банку із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), що виникли під час проведення ліквідації, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури та погашаються у сьому чергу відповідно до статті 52 цього Закону.

4. Протягом 15 днів, але не пізніше строків, установлених Фондом, керівники банку (якщо в банку не здійснювалася тимчасова адміністрація) забезпечують передачу бухгалтерської та іншої документації банку, печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку Фонду/уповноваженій особі Фонду. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

5. Особа, яка навмисно перешкоджає доступу Фонду/уповноваженої особи Фонду до банку, його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність згідно із законодавством України.

Стаття 47. Організація роботи уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду (кілька уповноважених осіб Фонду) визначається виконавчою дирекцією Фонду. До неї застосовуються правила та вимоги, визначені статтею 35 цього Закону.

2. Рішення уповноваженої особи Фонду є обов'язковими для виконання працівниками банку, що ліквідується.

3. Усі або частина повноважень Фонду, визначених цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду, крім організації реалізації майна банку, що ліквідується. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд чітко зазначає межі повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

4. Виконавча дирекція Фонду затверджує порядок організації передпродажної підготовки та консолідованого продажу майна банку (кількох банків), розподілу функцій з ліквідації банків між уповноваженими особами Фонду та іншими працівниками Фонду.

Стаття 48. Повноваження Фонду під час здійснення ліквідації банку

1. Фонд безпосередньо або шляхом делегування повноважень уповноваженій особі Фонду з дня початку процедури ліквідації банку здійснює такі повноваження:

1) здійснює повноваження органів управління банку;

- 2) приймає в управління майно (у тому числі кошти) банку, вживає заходів щодо забезпечення його збереження, формує ліквідаційну масу, виконує функції з управління та продає майно банку;
- 3) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів (вносить зміни до нього) та здійснює заходи щодо задоволення вимог кредиторів;
- 4) вживає у встановленому законодавством порядку заходів до повернення дебіторської заборгованості банку, заборгованості позичальників перед банком та пошуку, виявлення, повернення (витребування) майна банку, що перебуває у третіх осіб, оновлює інформацію, що міститься у Кредитному реєстрі Національного банку України;
- 5) звільняє працівників банку відповідно до законодавства України про працю;
- 6) заявляє відмову від виконання договорів та в установленому законодавством порядку розриває їх;
- 7) передає у встановленому порядку на зберігання документи банку, що підлягають обов'язковому зберіганню;
- 8) здійснює повноваження, що визначені частиною другою статті 37 цього Закону;
- 9) здійснює відчуження активів та/або зобов'язань банку, якщо це було передбачено планом врегулювання, або в інших випадках, передбачених цим Законом;
- 10) повертає ініціатору переказу кошти, що надійшли на кореспондентський рахунок банку для зарахування на поточні рахунки клієнтів банку або для виплати переказів протягом процедури ліквідації до дня відкриття банком накопичувального рахунка в Національному банку України (крім коштів, призначених платежу за якими є погашення зобов'язань перед банком).

2. Фонд може здійснювати інші повноваження, що є необхідні для завершення процедури ліквідації банку.

3. Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд чітко визначає межі повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

4. Фонд має право залучати до своєї роботи інших осіб, оплата праці яких здійснюється за рахунок банку, що ліквідується, у межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду.

5. Фонд має право здійснювати реструктуризацію кредитної заборгованості на строк, що не перевищує строк ліквідації банку.

Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів

1. Фонд припиняє приймання вимог кредиторів після закінчення 30 днів з дня опублікування відомостей відповідно до [частини другої статті 45](#) цього Закону. Будь-які

вимоги, що надійшли після закінчення цього строку, вважаються погашеними, крім вимог вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладками.

2. Протягом 90 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону Фонд здійснює такі заходи:

1) визначає суму заборгованості кожному кредитору та відносить вимоги до певної черги погашення;

2) відхиляє вимоги в разі їх не підтвердження фактичними даними, що містяться у розпорядженні Фонду, та, у разі потреби, заявляє в установленому законодавством порядку заперечення за заявленими до банку вимогами кредиторів;

3) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.

3. Реєстр акцептованих вимог кредиторів та зміни до нього підлягають затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.

4. Будь-які спори щодо акцептування вимог кредиторів підлягають вирішенню у судовому порядку. Судове провадження щодо таких вимог не припиняє перебіг ліквідаційної процедури.

5. Протягом 20 днів з дня затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів Фонд сповіщає кредиторів про акцептування їх вимог шляхом розміщення повідомлення на офіційному сайті Фонду, неплатоспроможного банку, а також у приміщеннях такого банку в доступному для відвідувачів місці.

6. Фонд не має права здійснювати задоволення вимог кредиторів до затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів, крім задоволення вимог кредиторів за правочинами, що забезпечують проведення ліквідаційної процедури, якщо таке задоволення вимог погоджено виконавчою дирекцією Фонду.

7. Фонд зобов'язаний у 60-денний строк з дня початку процедури ліквідації банку надіслати повідомлення всім клієнтам, які користуються послугами відповідального зберігання, про необхідність вилучити свої цінності протягом одного місяця з дня повідомлення. Матеріальні цінності, що перебували на відповідальному зберіганні банку і не були вилучені власниками в зазначений у повідомленні строк, вважаються фондами, на які не можуть претендувати кредитори банку. Такі цінності переходять у розпорядження Фонду для повернення законним власникам.

8. Вимоги, не включені до реєстру акцептованих вимог кредиторів, задоволенню в ліквідаційній процедурі не підлягають і вважаються погашеними.

Стаття 50. Формування ліквідаційної маси банку

1. З дня початку процедури ліквідації банку Фонд приступає до інвентаризації та оцінки майна банку з метою формування ліквідаційної маси банку.

2. До ліквідаційної маси банку включаються будь-яке нерухоме та рухоме майно, кошти, майнові права та інші активи банку. До ліквідаційної маси банку не включається майно у випадках, прямо передбачених законом, а також банкноти і монети, передані

Національним банком України на зберігання та для проведення операцій з ними, ліцензія, гудвіл.

Кошти, що залишилися після задоволення забезпечених вимог та покриття витрат, пов'язаних з утриманням, збереженням та продажем (здійсненням правочинів за участі банку) предмета забезпечення, підлягають включенню до складу ліквідаційної маси.

За наявності у складі майна банку майна, виключеного з обороту, Фонд зобов'язаний передати його відповідним особам в установленому порядку.

Фонд, виявивши частку, яка належить банку в спільному майні, з метою задоволення вимог кредиторів у встановленому порядку порушує питання про виділення цієї частки.

Майно, щодо якого банк є користувачем або зберігачем, повертається його власнику відповідно до закону або договору.

3. Майно банку, що включається до ліквідаційної маси, підлягає оцінці Фондом у порядку, встановленому Фондом. Перелік майна банку, що підлягає оцінці суб'єктами оціночної діяльності, встановлюється Фондом. Для проведення оцінки майна Фонд має право залучати суб'єктів оціночної діяльності з оплатою їх послуг за рахунок ліквідаційної маси банку.

4. Інвентаризація майна банку та формування ліквідаційної маси мають бути завершені у строк до шести місяців з дня прийняття рішення про ліквідацію банку та відкликання банківської ліцензії. Результати інвентаризації та формування ліквідаційної маси відображаються в акті, який підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.

5. Іпотечні активи, що перебувають в управлінні банку або є забезпеченням виконання зобов'язань за сертифікатами з фіксованою дохідністю, емітентом яких є банк, а також кошти на рахунку фонду фінансування будівництва або майно фонду операцій з нерухомістю, в тому числі кошти на його рахунку, що перебувають в управлінні банку, не включаються до ліквідаційної маси банку. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до законів України ["Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати"](#) та ["Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю"](#).

Активи банку, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, не включаються до ліквідаційної маси банку. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому [Законом України](#) "Про іпотечні облігації".

Активи недержавного пенсійного фонду (крім депозитів), зберігачем яких є банк, не включаються до ліквідаційної маси такого банку. Повернення цих активів здійснюється відповідно до [Закону України](#) "Про недержавне пенсійне забезпечення".

Стаття 51. Продаж майна банку, що ліквідується

1. Виконавча дирекція Фонду затверджує заходи з передпродажної підготовки майна одного або кількох банків (майно, об'єднане у пули активів, цілісні майнові комплекси, пакети акцій тощо), ремонту основних засобів, добудови об'єктів незавершеного будівництва, реалізації девелоперських проектів (зокрема операцій з експлуатації нерухомості) на належних банку земельних ділянках із залученням інвестицій, вилучення

з непридатного для експлуатації майна окремих деталей, вузлів, агрегатів тощо для подальшої реалізації.

2. Після затвердження виконавчою дирекцією Фонду результатів інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси Фонд розпочинає передпродажну підготовку та реалізацію майна банку у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, за найвищою вартістю у найкоротший строк.

3. Фонд затверджує способи, порядок, склад та умови відчуження майна банку, включеного до ліквідаційної маси, у разі потреби організовує консолідований продаж майна кількох банків, що одночасно перебувають у процедурі ліквідації.

4. Фонду заборонено відчужувати майно банку до затвердження виконавчою дирекцією Фонду способу, порядку, складу та умов відчуження майна такого банку, крім випадків надання виконавчою дирекцією Фонду дозволу на реалізацію окремого майна з метою запобігання збиткам або ризикам його втрати чи пошкодження, а також у випадках, передбачених цим Законом.

5. З метою отримання доходу Фонд має право укладати договори про передачу окремого майна (активів) неплатоспроможного банку в [оренду](#) до реалізації цього майна в установленому порядку.

6. Майно (активи) банку або кількох банків (пули активів) може бути реалізоване у такий спосіб:

1) на відкритих торгах (аукціоні);

2) шляхом продажу безпосередньо юридичній або фізичній особі.

Продаж майна (активів) банку у спосіб, передбачений цією частиною, може проводитися в електронній формі (на електронних майданчиках).

7. Порядок реалізації майна банку під час проведення ліквідаційної процедури регламентується нормативно-правовими актами Фонду.

Виконавча дирекція Фонду приймає рішення про:

1) затвердження переліку майна банку, що не підлягає продажу;

2) об'єднання майна банку або кількох банків у пули та/або продаж окремих інвентарних об'єктів;

3) строки та заходи передпродажної підготовки майна;

4) затвердження умов відкритих торгів (у тому числі аукціонів, що проводяться за методами підвищення та/або зниження ціни і без обмеження мінімальної ціни продажу майна), зокрема розмірів гарантійного внеску, лота та кроку аукціону, порядку зниження ціни, встановлення або відмови від встановлення мінімальної ціни продажу;

5) обмеження загальної кількості відкритих торгів, на яких пропонуються до продажу одні й ті самі об'єкти або пули активів;

б) проведення відкритих торгів (аукціонів) уповноваженою особою Фонду або торговельним посередником, біржею тощо, у тому числі у разі продажу пулів активів, сформованих за рахунок майна кількох банків.

Інформація про вибраний спосіб та порядок продажу (умови, строки, порядок оплати, місце, початкова ціна тощо) майна банку або кількох банків оприлюднюється на офіційному веб-сайті Фонду та веб-сайті банку, майно якого продається.

8. Для проведення відкритих торгів на підставі договору може залучатися організатор торгів - юридична особа, яка відповідно до установчих документів має право проводити торги. Організатор торгів не повинен мати конфлікт інтересів з банком, майно якого продається.

9. Майно банку, щодо обороту якого встановлено обмеження, продається на відкритих торгах. У таких торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права та мають відповідні ліцензії і дозволи.

10. Фонд організовує продаж цінних паперів (у тому числі похідних цінних паперів) через професійного учасника фондового ринку в порядку, визначеному законодавством, згідно з договором, укладеним між Фондом і торгівцем цінними паперами.

11. Продаж акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою чи додатковою відповідальністю, що належать банку, здійснюється з урахуванням законів України ["Про акціонерні товариства"](#) та ["Про господарські товариства"](#).

12. Фонд продає майно банку у вигляді цілісного майнового комплексу. У разі якщо продати майно банку у вигляді цілісного майнового комплексу не вдалося, Фонд продає майно банку частинами.

13. На відкритих торгах без обмеження мінімальної ціни продажу або безпосередньо юридичній чи фізичній особі здійснюється продаж:

1) основних засобів, оціночна вартість яких не перевищує 10 мінімальних заробітних плат на день продажу;

2) малоцінних та швидкозношуваних предметів, необоротних активів банку тощо, балансова вартість яких за відповідною групою становить менше 10 мінімальних заробітних плат на день продажу, без проведення незалежної оцінки.

Таке майно може реалізовуватися безпосередньо Фондом або на комісійних умовах через організацію роздрібною торгівлі.

14. Майно (активи) банку, що залишилося на кінець процедури ліквідації банку, у разі незадоволення вимог усіх кредиторів банку реалізується шляхом проведення відкритих торгів (аукціону) без обмеження мінімальної ціни продажу.

15. У разі продажу пулів активів кількох банків доходи і витрати, пов'язані з продажем, розподіляються між банками пропорційно до вартості майна (активів) відповідних банків у пулі.

16. Безнадійна заборгованість, що залишилася на кінець процедури ліквідації банку (вимоги банку за кредитами, цінними паперами, що є у власності банку, дебіторськими зобов'язаннями), погашення якої за результатами аналізу документів Фондом становить менше 5 відсотків, списується з балансу банку.

17. Фонд зобов'язаний оприлюднювати інформацію про майно (активи), що продається, у друкованих засобах масової інформації, визначених виконавчою дирекцією Фонду, на веб-сайті банку та офіційному веб-сайті Фонду. Вимоги до змісту та строків оприлюднення інформації про продаж майна банків регламентуються нормативно-правовими актами Фонду.

Стаття 52. Черговість та порядок задоволення вимог до банку, оплата витрат та здійснення платежів

1. Кошти, одержані в результаті ліквідації та продажу майна (активів) банку, спрямовуються Фондом на задоволення вимог кредиторів у такій черговості:

- 1) зобов'язання, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;
- 2) грошові вимоги щодо заробітної плати, що виникли із зобов'язань банку перед працівниками до прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;
- 3) вимоги Фонду, що виникли у випадках, визначених цим Законом, у тому числі покриття витрат Фонду, передбачених пунктом 7 частини другої статті 20 цього Закону, витрат, пов'язаних із консолідованим продажем активів Фондом;
- 4) вимоги вкладників - фізичних осіб (у тому числі фізичних осіб - підприємців), які не є пов'язаними особами банку, у частині, що перевищує суму, виплачену Фондом;
- 5) вимоги Національного банку України, що виникли в результаті зниження вартості застави, наданої для забезпечення кредитів рефінансування, а також для забезпечення повернення банкнот і монет, переданих Національним банком України на зберігання та для проведення операцій з ними;
- 6) вимоги фізичних осіб (у тому числі фізичних осіб - підприємців), які не є пов'язаними особами банку, платежі яких або платежі на ім'я яких заблоковано;
- 7) вимоги інших вкладників, які не є пов'язаними особами банку, юридичних осіб - клієнтів банку, які не є пов'язаними особами банку;
- 8) інші вимоги, крім вимог за субординованим боргом;
- 9) вимоги кредиторів банку (фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб - підприємців, а також юридичних осіб), які є пов'язаними особами банку;
- 10) вимоги за субординованим боргом.

Вимоги до банку, незадоволені за недостатністю його майна, вважаються погашеними, що не позбавляє Фонд або уповноважену особу Фонду права звертатися з вимогами до пов'язаної з банком особи у порядку, визначеному частиною п'ятою цієї статті.

2. Оплата витрат, пов'язаних із здійсненням ліквідації, проводиться позачергово протягом усієї процедури ліквідації банку в межах кошторису витрат, затвердженого Фондом. До цих витрат, зокрема, належать:

- 1) витрати на опублікування оголошення про ліквідацію банку, відкликання банківської ліцензії та інформації про продаж майна (активів) банку;
- 2) витрати, пов'язані з утриманням і збереженням майна (активів) банку;
- 3) витрати на проведення оцінки та продажу майна (активів) банку;
- 4) витрати на проведення аудиту;
- 5) витрати на оплату послуг осіб, залучених Фондом для забезпечення здійснення покладених на Фонд повноважень;
- 6) витрати на виплату вихідної допомоги звільненим працівникам банку.

3. Майно банку, що є предметом застави, включається до складу ліквідаційної маси, але використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя. Заставодержатель має право звернути стягнення на заставлене майно у порядку, встановленому законодавством або договором застави, та отримати задоволення своїх вимог за рахунок заставленого майна за ціною, визначеною суб'єктом оціночної діяльності, який визначений Фондом.

У разі продажу Фондом заставленого майна (активів) кошти, отримані від реалізації такого майна (активів), спрямовуються на погашення вимог заставодержателя у розмірі не більше основної суми заборгованості за забезпеченим таким майном (активами) зобов'язанням разом з нарахованими процентами після відшкодування Фонду витрат на утримання та продаж такого майна. Решта коштів включається до ліквідаційної маси банку.

У разі якщо обсяг коштів від продажу Фондом заставленого майна недостатній для задоволення вимог заставодержателя, незадоволені вимоги підлягають задоволенню в порядку черговості, встановленої цим Законом.

4. Вимоги кожної наступної черги задовольняються в міру надходження коштів від продажу майна (активів) банку після повного задоволення вимог попередньої черги. У разі якщо обсяг коштів, одержаних від продажу майна (активів), недостатній для повного задоволення всіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно до суми вимог, що належать кожному кредитору однієї черги. У разі відмови кредитора від задоволення визнаної в установленому порядку вимоги Фонд не враховує суму грошових вимог цього кредитора.

5. Фонд або уповноважена особа Фонду у разі недостатності майна банку звертається до пов'язаної з банком особи, дії або бездіяльність якої призвели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди, та/або пов'язаної з банком особи, яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо чи опосередковано отримала майнову вигоду, з вимогою про відшкодування шкоди, заподіяної банку. Фонд або уповноважена особа Фонду також має право заявити вимоги до небанківської фінансової установи, якою від фізичних осіб залучені як позики або вклади кошти, що згідно з цим Законом прирівнюються до вкладів.

Кошти, стягнуті з пов'язаних із банком осіб як відшкодування шкоди, а також з небанківських фінансових установ, зазначених в абзаці першому цієї частини, включаються до ліквідаційної маси банку.

У разі невиконання зазначених вимог Фонд звертається з такими вимогами до суду. Такі вимоги забезпечуються накладенням арешту на грошові кошти та майно осіб, до яких вони заявлені, у порядку забезпечення позову.

Ліквідація неплатоспроможного банку не є підставою для закінчення судового розгляду на підставі поданого Фондом позову до пов'язаної з банком особи та не є підставою для звільнення від відповідальності пов'язаної з банком особи, дії або бездіяльності якої призвели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди, та/або пов'язаної з банком особи, яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо чи опосередковано отримала майнову вигоду.

Стаття 521. Збереження документів

1. Фонд забезпечує належне оформлення, упорядкування та зберігання усіх, у тому числі фінансово-господарських, документів неплатоспроможного банку протягом ліквідаційної процедури.
2. До завершення ліквідації неплатоспроможного банку Фонд зобов'язаний забезпечити збереженість архівних документів неплатоспроможного банку і передати їх на зберігання до Національного банку України.
3. Національний банк України зобов'язаний прийняти документи неплатоспроможного банку на зберігання по мірі їх подання Фондом.

Стаття 522. Спеціалізована установа

1. Спеціалізована установа створюється Фондом у формі товариства з обмеженою відповідальністю. Статутний капітал спеціалізованої установи утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю.
2. Виключним видом діяльності спеціалізованої установи є вжиття заходів для розрахунку з кредиторами неплатоспроможного банку за рахунок активів (майна) такого банку, переданого їй у порядку, встановленому цим Законом.

На спеціалізовану установу не поширюються вимоги, встановлені законами України ["Про банки і банківську діяльність"](#), ["Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг"](#), ["Про інститути спільного інвестування"](#).

Спеціалізована установа звітує Фонду за формами, у порядку та у строки, встановлені Фондом.

Система персоніфікованого обліку вимог кредиторів та активів (майна) неплатоспроможного банку, що передані спеціалізованій установі, повинна містити інформацію щодо кожного активу (зобов'язання), у тому числі його (їх) кількості вартості (суми заборгованості), черговості задоволення. Облік активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, що були передані спеціалізованій установі, здійснюється окремо по неплатоспроможних банках.

3. Протягом ліквідаційної процедури уповноважена особа Фонду може передати спеціалізованій установі активи, щодо яких є ймовірність їх реалізації, та зобов'язання неплатоспроможного банку. Спеціалізована установа у строк, не більше трьох років, має вжити заходів для реалізації активів та розрахунку з кредиторами такого неплатоспроможного банку за рахунок переданих активів у порядку та черговості, встановлених статтею 52 цього Закону.

З дня передачі спеціалізованій установі активів, щодо яких є ймовірність їх реалізації, та зобов'язань неплатоспроможного банку уповноважена особа Фонду:

1) списує залишки активів неплатоспроможного банку та/або передає їх іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності;

2) складає ліквідаційний баланс банку та звіт і подає їх на затвердження виконавчій дирекції Фонду;

3) вживає заходів для внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців про припинення неплатоспроможного банку як юридичної особи.

4. Після закінчення строку, встановленого у частині третій цієї статті, спеціалізована установа списує передані їй активи та/або передає їх іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності.

Вимоги кредиторів неплатоспроможного банку, що були передані спеціалізованій організації, не задоволені за недостатністю активів (майна) такого банку, вважаються погашеними.

Стаття 53. Завершення ліквідації банку

1. Рішення про передачу майна (активів та зобов'язань) неплатоспроможного банку спеціалізованій установі приймається виконавчою дирекцією Фонду не пізніше двох місяців до завершення строку ліквідації банку. Передача майна (активів та зобов'язань) спеціалізованій установі повинна бути завершена не пізніше строку ліквідації банку.

2. За результатами проведення ліквідації банку Фонд складає ліквідаційний баланс та звіт, що затверджуються виконавчою дирекцією Фонду.

Звіт складається відповідно до нормативно-правових актів Фонду і має містити, зокрема, відомості про реалізацію майна банку та задоволення вимог кредиторів та/або вичерпання можливостей здійснення заходів, спрямованих на задоволення вимог кредиторів.

3. Ліквідація банку вважається завершеною, а банк ліквідованим з моменту внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

4. У день внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців повноваження Фонду як ліквідатора щодо такого банку припиняються і Фонд надсилає Національному банку України звіт про завершення ліквідації банку.

5. Не пізніше наступного робочого дня після внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців про ліквідацію банку Фонд

оприлюднює на офіційному веб-сайті Фонду інформацію про завершення процедури ліквідації банку та припинення банку як юридичної особи.

Стаття 54. Оскарження рішень

1. Рішення, що приймаються відповідно до цього Закону Національним банком України, Фондом, працівниками Фонду, що виконують функції, передбачені цим Законом, у тому числі у процесі здійснення тимчасової адміністрації, ліквідації банку, виконання плану врегулювання, можуть бути оскаржені до суду.
2. Оскарження рішень, визначених частиною першою цієї статті, не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дії.

Розділ IX

КООРДИНАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДУ З НАЦІОНАЛЬНИМ БАНКОМ УКРАЇНИ

Стаття 55. Співпраця та координація діяльності між Фондом та Національним банком України

1. Фонд та Національний банк України співпрацюють з метою забезпечення стабільності банківської системи України і захисту інтересів вкладників та інших кредиторів банків. З цією метою Фонд і Національний банк України укладають договір про співпрацю, який передбачає засади співробітництва цих установ у процесі регулювання і нагляду за діяльністю банків, застосування до них заходів впливу, інспекційних перевірок банків, здійснення заходів з виведення неплатоспроможних банків з ринку.
2. Фонд та Національний банк України своєчасно повідомляють один одному про будь-які спостереження та висновки щодо діяльності банків, які є необхідними для виконання покладених на них обов'язків. Національний банк України має протягом 10 днів з дня отримання відповідної інформації від Фонду надати Фонду перелік заходів, які планує вжити Національний банк України до банку, щодо якого виявлені ризики за результатами його діяльності.
3. Фонд та Національний банк України мають право на отримання документів та інформації з питань, що належать до їх компетенції.
4. Директор - розпорядник Фонду або особа, яка його заміщує, має бути запрошений на засідання Правління Національного банку України, на якому обговорюються питання здійснення нагляду за діяльністю банків та/або застосування до них заходів впливу. Директор - розпорядник Фонду або особа, яка його заміщує, обов'язково запрошується на засідання Правління Національного банку України, на якому обговорюється питання щодо віднесення банку до категорії неплатоспроможних.
5. Фонд та Національний банк України з метою співпраці та координації своєї діяльності проводять оперативні наради не рідше одного разу на квартал або частіше на вимогу одного з керівників цих органів.
6. Фонд та Національний банк України мають право порушувати питання про необхідність внесення змін до нормативно-правових актів один одного.

Стаття 56. Надання інформації для Фонду

1. Фонд має право отримувати від Національного банку України та органів виконавчої влади документи та інформацію, необхідну для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.

2. Національний банк України наступного дня після ухвалення відповідного рішення або отримання інформації інформує Фонд про:

1) внесення відомостей до Державного реєстру банків, надання або відкликання банківської ліцензії;

2) застосування до банку заходів впливу;

3) рішення про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних;

4) результати інспекційної перевірки проблемного банку та надає копії звітів інспекційних перевірок такого банку за останні 12 місяців;

5) результати виконання проблемним банком заходів з фінансового оздоровлення.

3. Національний банк України щомісяця надає Фонду інформацію про діяльність та фінансовий стан банків, передбачену договором про співпрацю.

4. Національний банк України на запит Фонду надає документи та інформацію, у тому числі отриману під час проведення банківського нагляду, про операції банку, стан його ліквідності, платоспроможності, прибутковості, а також інші документи та інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.

Стаття 57. Надання інформації для Національного банку України та інших державних органів

1. Фонд надає Національному банку України у триденний строк після ухвалення відповідного рішення інформацію про:

1) порушення банком вимог, встановлених цим Законом, нормативно-правовими актами Фонду та законодавством України;

2) результати перевірки банку Фондом;

3) запровадження тимчасової адміністрації або ліквідації банку;

4) затвердження плану врегулювання;

5) виконання плану врегулювання в цілому та окремих його етапів, включаючи створення перехідного банку, продаж неплатоспроможного банку або перехідного банку інвестору, передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку приймаючому банку;

6) припинення тимчасової адміністрації банку та закінчення ліквідації банку;

7) ризики, виявлені у діяльності банків.

2. Фонд зобов'язаний своєчасно надавати Національному банку України будь-які виявлені Фондом відомості та інформацію, що засвідчують порушення банками вимог законодавства України.

3. Фонд щокварталу та на першу вимогу Національного банку України надає інформацію про стан здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку.

4. Фонд надає Національному банку України інформацію та інші документи у строки та порядку, передбачені цим Законом.

5. Фонд надає на запит Державної служби фінансового моніторингу України додаткову інформацію, що стосується фінансових операцій, які стали об'єктом фінансового моніторингу неплатоспроможного банку, у тому числі в якому здійснюється процедура ліквідації.

Стаття 58. Безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду

1. У разі несплати банком сум зборів до Фонду протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом, Фонд має право звернутися до Національного банку України з вимогою щодо безспірного списання сум зборів до Фонду та нарахованої пені з кореспондентського рахунку банку.

2. Національний банк України протягом трьох днів з дня надходження вимоги зобов'язаний виконати в повному обсязі (або частково в обсязі, наявному на рахунку такого банку) вимогу Фонду шляхом списання коштів з рахунку банку та зарахування їх на рахунок Фонду та повідомити Фонд про виконання або про відсутність можливості виконати його вимоги.

3. Виключною підставою для невиконання вимоги Фонду є відсутність коштів на кореспондентському рахунку банку.

Розділ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім [пункту 10 частини першої статті 12](#) та абзацу другого пункту 3 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, [Закон України "Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 30; 2007 р., № 2, ст. 15; 2010 р., № 2-3, ст. 11, № 37, ст. 496) з дня набрання чинності цим Законом.

3. Ініційована до набрання чинності цим Законом процедура ліквідації банку здійснюється відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом.

Рішення адміністративної ради Фонду про [збільшення розміру відшкодування коштів за вкладями](#), прийняте відповідно до статті 3 [Закону України "Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб"](#), поширюється на банки, що перебували в стадії ліквідації на день прийняття такого рішення.

4. Санаційний банк, утворений до набрання чинності цим Законом, продовжує провадити свою діяльність у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національного банку України, погодженим з Кабінетом Міністрів України та Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, податкової та митної політики.

{Абзац другий пункту 4 розділу X виключено на підставі Закону [№ 629-VIII від 16.07.2015](#)}

5. Протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом Національний банк України здійснює оцінку стану банків, у яких була запроваджена тимчасова адміністрація до набрання чинності цим Законом. У разі прийняття Національним банком України за результатами такої оцінки рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у такому банку запроваджується тимчасова адміністрація відповідно до цього Закону. У разі прийняття Національним банком України за результатами такої оцінки рішення про належне виконання банком програми фінансового оздоровлення в ньому продовжує здійснюватися тимчасова адміністрація відповідно до вимог законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом.

6. Дія цього Закону не поширюється на акціонерне товариство "Державний ощадний банк України" (до прийняття відповідного закону щодо участі такого банку у Фонді).

7. Кваліфікаційні вимоги до членів адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду, визначені цим Законом, поширюються на осіб, які призначаються на посади члена адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду після набрання чинності цим Законом.

Члени адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду, призначені на посади до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до закінчення строку, на який вони були призначені.

8. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

9. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у [Кодексі України про адміністративні правопорушення](#) (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) [статтю 1667](#) викласти в такій редакції:

"Стаття 1667. Протидія тимчасовій адміністрації або ліквідації банку

Створення перешкод будь-якою особою для доступу уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до банку при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації, до його активів, книг, записів, документів, баз даних -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

б) доповнити статтями 16619 і 2344 такого змісту:

"Стаття 16619. Порушення законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб

Порушення керівником банку порядку складання або подання відомостей до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання або несвоєчасне виконання керівником банку законних рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невнесення або несвоєчасне внесення банком збору до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягнуть за собою накладення штрафу на керівника банку в розмірі від чотирьохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

"Стаття 2344. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, нормативно-правових актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 16619).

Від імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право директор-розпорядник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та його заступники";

в) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

"працівники Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 16619)";

2) частину четверту статті 67 [Господарського процесуального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"виконання рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони проводити певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку";

3) у статті 342 [Кримінального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25, ст. 131):

а) назву доповнити словами "уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

б) абзац перший частини другої доповнити словами "або уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

4) частину шосту статті 152 [Цивільного процесуального кодексу України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492) викласти в такій редакції:

"6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчиняти певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку";

5) пункт 2 частини п'ятої статті 117 [Кодексу адміністративного судочинства України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) викласти в такій редакції:

"2) зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та стосовно здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони проводити певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку";

б) статтю 2 [Закону України "Про звернення громадян"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 47, ст. 256) доповнити частиною другою такого змісту:

"Звернення вкладників до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо виплати Фондом відшкодування в межах гарантованої суми розглядаються в порядку, встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

7) у [Законі України "Про Національний банк України"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

а) пункт 11 статті 7 виключити;

б) пункт 1 статті 15 доповнити абзацами такого змісту:

"про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних;

про фінансову спроможність приймаючого банку виконати зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами";

в) частину першу статті 42 доповнити пунктом 16 такого змісту:

"16) веде рахунки Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

г) статтю 73 доповнити частиною третьою такого змісту:

"Національний банк України також застосовує право безспірного списання коштів з кореспондентського рахунку банку на користь Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у разі звернення Фонду в порядку, встановленому Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

8) частину другу статті 5 [Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378; 2002 р., № 17, ст. 117; 2011 р., № 43, ст. 448) викласти в такій редакції:

"2. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом при розгляді судом справи про визнання емітента іпотечних облігацій неплатоспроможним (банкрутом) застосовується в частині, що не суперечить Закону України "Про іпотечні облігації".

Дія цього Закону не поширюється на банки. Питання неплатоспроможності та/або ліквідації банків вирішуються в порядку, визначеному законами України "Про банки і банківську діяльність" та "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

9) у [Законі України "Про банки і банківську діяльність"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

а) у статті 2:

визначення термінів "ліквідатор", "ліквідаційна маса", "мораторій", "неплатоспроможність банку", "тимчасова адміністрація", "тимчасовий адміністратор" виключити;

визначення терміна "ліквідація банку" доповнити словами "та Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

б) частину другу статті 6 доповнити словами "та Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

в) друге речення частини дев'ятнадцятої статті 7 викласти у такій редакції: "З дня призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб повноваження наглядової ради державного банку призупиняються";

г) статтю 20 виключити;

г) у частині одинадцятій статті 24 слова "вводити тимчасову адміністрацію та" виключити;

д) частину першу статті 26 викласти в такій редакції:

"Банк може бути реорганізований за рішенням власників банку";

е) частину першу статті 27 виключити;

є) у статті 44:

частину першу замінити двома частинами такого змісту:

"Банк зобов'язаний з урахуванням специфіки його роботи створити адекватну систему управління ризиками, яка має забезпечувати на постійній основі виявлення, вимірювання, контроль і моніторинг усіх видів ризиків за всіма напрямками діяльності банку на всіх організаційних рівнях та бути адекватною ризикам, що приймаються банком.

Банк зобов'язаний утворити постійно діючий підрозділ з управління ризиками, в якому зосереджені функції з управління ризиками та який відповідає за розроблення, впровадження внутрішніх положень і процедур управління ризиками, інформує керівництво про ризики, прийнятність їх рівня та надає пропозиції щодо необхідності прийняття керівництвом відповідних рішень".

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

частину четверту виключити;

ж) пункт 5 частини першої статті 46 викласти в такій редакції:

"5) наявність хоча б однієї з підстав для віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних або для відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку";

з) у частині першій статті 57 слова "та філій іноземних банків" виключити;

и) у статті 58:

у частині другій слова "оголошення мораторію на задоволення вимог кредиторів" виключити;

у частині четвертій слово "(банкрутства)" виключити;

частину п'яту замінити двома частинами такого змісту:

"Власники істотної участі, керівники банку (крім керівників відокремлених підрозділів банку) за фіктивне банкрутство, доведення до банкрутства або приховування стійкої фінансової неспроможності банку несуть відповідальність.

На власників істотної участі та керівників банку за рішенням суду може бути покладена відповідальність за зобов'язаннями банку в разі віднесення банку з їх вини до категорії неплатоспроможних";

і) частину четверту статті 59 викласти у такій редакції:

"Стягнення коштів з кореспондентських рахунків банку здійснюється Національним банком України на вимогу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб виключно у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

ї) у статті 62:

у частині шостій слова "(тимчасовий адміністратор)" виключити;

після частини сьомої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

"Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, передбачені цією статтею, не поширюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні ними функцій і повноважень, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Національний банк України має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

При здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, приймаючому банку, перехідному банку, інвестору, що придбаває неплатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації і ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що містить банківську таємницю".

У зв'язку з цим частини восьму - десяту вважати відповідно частинами одинадцятою - тринадцятою;

й) у статті 67:

частину п'яту доповнити реченням такого змісту: "У разі якщо Національний банк України при здійсненні банківського нагляду дійшов висновку, що система управління ризиками банку є неефективною та/або неадекватною, банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України невідкладно розробити та подати на погодження Національному банку України відповідний план заходів, спрямованих на усунення недоліків";

у частині шостій слова "процедури тимчасової адміністрації банку або" виключити;

у частині дванадцятій слова "за винятком випадків призначення тимчасового адміністратора або відкликання у банку банківської ліцензії і призначення ліквідатора" виключити;

к) у статті 71:

частину восьму доповнити словами "крім надання матеріалів перевірки Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

доповнити частиною десятою такого змісту:

"Національний банк України має право залучати працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до участі в інспекційних перевірках проблемного банку";

л) у статті 73:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до цього Закону, банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України, його вимог, встановлених відповідно до статті 66 цього Закону, або здійснення ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню такої загрози має право застосувати заходи впливу, до яких належать";

пункти 1, 2 і 3 викласти в такій редакції:

"1) письмове застереження;

2) скликання загальних зборів учасників, спостережної ради банку, правління (ради директорів) банку;

3) укладення письмової угоди з банком, за якою банк чи визначена угодою особа зобов'язується вжити заходів для усунення порушень, поліпшення фінансового стану банку, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо";

пункт 4 замінити пунктами 4-13 такого змісту:

"4) зупинення виплати дивідендів чи розподілу капіталу в будь-якій іншій формі;

5) встановлення для банку підвищених економічних нормативів;

6) підвищення резервів на покриття можливих збитків за кредитами та іншими активами;

7) обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій;

8) заборона надавати бланкові кредити;

9) накладення штрафів на:

керівника банку у розмірі до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

банк відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України, але у розмірі не більш як 1 відсоток суми зареєстрованого статутного капіталу;

власників істотної участі у банку в разі порушення ними вимог статті 34 цього Закону щодо порядку набуття або збільшення істотної участі в банку у розмірі до 10 відсотків придбанної (збільшеної) частки;

10) тимчасова, до усунення порушення, заборона використання власником істотної участі в банку права голосу придбаних акцій (паїв);

11) тимчасове, до усунення порушення, відсторонення посадової особи банку від посади;

12) віднесення банку до категорії проблемного або неплатоспроможного;

13) відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку";

частини другу і сьому виключити;

у частині третій слова та цифру "у підпункті "є" пункту 4" замінити словами та цифрою "у пункті 10";

м) у частині другій статті 74 слова "впливу, передбачених цим Законом" замінити словами "впливу (санкцій), передбачених законом";

н) розділи V і VI викласти в такій редакції:

Глава 15

КРИТЕРІЇ ВІДНЕСЕННЯ БАНКУ ДО ПРОБЛЕМНИХ ТА НЕПЛАТОСПРОМОЖНИХ

Стаття 75. Віднесення банку до категорії проблемних

Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії проблемних за умови його відповідності хоча б одному з таких критеріїв:

- 1) банк допустив зменшення розміру регулятивного капіталу та/або нормативів капіталу банку, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України, на 10 і більше відсотків протягом звітного місяця;
- 2) банк не виконав вимогу вкладника або іншого кредитора, строк якої настав п'ять і більше робочих днів тому;
- 3) системне порушення банком законодавства, що регулює питання запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;
- 4) банк порушив вимоги законодавства щодо порядку подання та/або оприлюднення звітності, в тому числі подав Національному банку України та/або оприлюднив недостовірну звітність, що призвело до суттєвого викривлення показників фінансового стану банку;
- 5) систематичне незабезпечення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками, що створює загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку.

Національний банк України має право віднести банк до категорії проблемних з інших підстав, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемного є банківською таємницею.

Національний банк України має право заборонити проблемному банку використовувати для розрахунків прями кореспондентські рахунки та/або вимагати від проблемного банку проведення розрахунків виключно через консолідований кореспондентський рахунок.

Проблемний банк у строк до 180 днів зобов'язаний привести свою діяльність у відповідність із вимогами законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України.

Проблемний банк зобов'язаний у строк до семи днів повідомити Національний банк України про заходи, які він вживатиме з метою приведення своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, та на вимогу Національного банку України повідомляти його про хід виконання цих заходів.

Національний банк України протягом 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних має право прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Національний банк України зобов'язаний не пізніше ніж через 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Стаття 76. Віднесення банку до категорії неплатоспроможних

Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі:

- 1) неприведення банком своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, після віднесення його до категорії проблемних, але не пізніше ніж через 180 днів з дня визнання його проблемним;
- 2) зменшення розміру регулятивного капіталу або нормативів капіталу банку до однієї третини від мінімального рівня, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України;
- 3) невиконання банком протягом 10 робочих днів поспіль 10 і більше відсотків своїх зобов'язань перед вкладниками та іншими кредиторами.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, повідомляє про це рішення Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Національний банк України не здійснює банківський нагляд за банком, віднесеним до категорії неплатоспроможних, та перехідним банком, крім отримання звітності в установленому Національним банком України порядку.

Національний банк України поновлює банківський нагляд за банком у день отримання рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про припинення тимчасової адміністрації у зв'язку із здійсненням інвестором капіталізації банку в обсязі, що забезпечує виконання вимог нормативно-правових актів Національного банку України, у тому числі щодо економічних нормативів, та вжиття інших заходів для відновлення платоспроможності і стабільної діяльності банку.

Глава 16

ЛІКВІДАЦІЯ БАНКУ

Стаття 77. Відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку

Банк може бути ліквідований:

- 1) за рішенням власників банку;
- 2) у разі відкликання Національним банком України банківської ліцензії з власної ініціативи або за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Національний банк України має право відкликати банківську ліцензію з власної ініціативи у разі, якщо:

- 1) виявлено, що документи, надані для отримання банківської ліцензії, містять недостовірну інформацію;
- 2) банк не виконав жодної банківської операції протягом року з дня отримання банківської ліцензії.

Національний банк України приймає рішення про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом п'яти днів з дня отримання такої пропозиції Фонду.

Порядок відкликання банківської ліцензії у банку, що ліквідується за ініціативою власників, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, повідомляє про це банк та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб у день отримання рішення Національного банку України про ліквідацію банку набуває прав ліквідатора банку та розпочинає процедуру його ліквідації відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Процедура ліквідації банку вважається завершеною, а банк ліквідованим з дня внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

Національний банк України вносить запис до Державного реєстру банків про ліквідацію банку на підставі отриманого від Фонду гарантування вкладів фізичних осіб рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора.

Стаття 78. Ліквідація банку з ініціативи власників

Ліквідація банку з ініціативи власників здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про ліквідацію юридичних осіб, у разі якщо Національний банк України після отримання рішення власників про ліквідацію банку не виявив ознак, за якими цей банк може бути віднесено до категорії проблемного або неплатоспроможного.

Власники банку мають право розпочати процедуру ліквідації банку за рішенням загальних зборів лише після надання на це згоди Національним банком України та за умови відкликання банківської ліцензії.

Якщо банк, який ліквідується за ініціативою власників, віднесено Національним банком України до категорії проблемних або неплатоспроможних, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб вживають щодо нього заходи, передбачені цим Законом та Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Розділ VI

ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України

Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді в установленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових осіб.

Рішення Національного банку України, його службовців можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення законності таких рішень.

Оскарження не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дії.

Службовці Національного банку України та залучені ним особи не несуть особистої відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли добросовісно та на законних підставах. Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти Національного банку України.

Національний банк України забезпечує правовий захист своїх службовців та залучених ним осіб у разі подання проти них позовів, пов'язаних із забезпеченням виконання ними функцій Національного банку України.

Шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки службовця Національного банку України та залучених ним осіб, відшкодовується згідно із законодавством України, нормативно-правовими актами Національного банку України та договорами про страхування фінансової відповідальності";

10) пункт 17 частини першої статті 7 [Закону України "Про страхування"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50; 2010 р., № 2-3, ст. 11) після слів "тимчасового адміністратора, ліквідатора фінансової установи" доповнити словами "(для банків - уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), членів виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

{Підпункт 11 пункту 9 розділу X втратив чинність на підставі Закону [№ 1197-VII від 10.04.2014](#)}

12) [частину десяту статті 6 Закону України "Про захист персональних даних"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481) доповнити абзацом третім такого змісту:

"Порядок обробки персональних даних у сфері забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб затверджується Фондом гарантування вкладів фізичних осіб";

13) частину першу статті 5 [Закону України "Про судовий збір"](#) (із змінами, внесеними законами України [від 6 жовтня 2011 року № 3828-VI](#) та [від 23 грудня 2011 року № 4289-VI](#)) доповнити пунктом 22 такого змісту:

"22) уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - у справах, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та ліквідації банку";

14) частину першу статті 4 [Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 "Про державне мито"](#) (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) доповнити пунктом 49 такого змісту:

"49) уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - за позовами до суду та господарського суду, у тому числі про витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за договорами, що є нікчемними відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", а також про відшкодування збитків, спричинених їх укладенням".

10. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття законодавчих актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

{Абзац п'ятий пункту 10 розділу X виключено на підставі Закону [№ 1586-VII від 04.07.2014](#)}

11. Національному банку України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

12. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб разом з Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону розробити та затвердити порядок створення, реєстрації випуску акцій та видачі банківської ліцензії перехідному банку за спрощеною процедурою.

13. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів на виконання положень цього Закону.

14. На період дії [Закону України](#) "Про фінансову реструктуризацію" Фонд гарантування вкладів фізичних осіб діє з урахуванням повноважень, визначених Законом України "Про фінансову реструктуризацію", та бере участь у процедурах, передбачених Законом України "Про фінансову реструктуризацію", на умовах, визначених Законом України "Про фінансову реструктуризацію".

15. До вкладу прирівнюються кошти, які залучені від фізичної особи як позика або вклад до небанківської фінансової установи через банк, що виступив повіреним за відповідним договором і на день набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до деяких законів України щодо відшкодування фізичним особам через систему гарантування вкладів фізичних осіб шкоди, завданої зловживаннями у сфері банківських та інших фінансових послуг" віднесений до категорії неплатоспроможних, якщо при цьому банком не було поінформовано фізичну особу під розпис про непоширення на такі кошти гарантій, передбачених цим Законом, а фізична особа, яка розмістила, надала такі кошти, прирівнюється до вкладника.

Фонду гарантування вкладів фізичних осіб ретельно вивчити документи щодо кожної фізичної особи, яку прирівняно до вкладника і кошти якої прирівняні до вкладу цим пунктом, і не пізніше 20 робочих днів з дня набрання чинності [Законом України](#) "Про внесення змін до деяких законів України щодо відшкодування фізичним особам через систему гарантування вкладів фізичних осіб шкоди, завданої зловживаннями у сфері

банківських та інших фінансових послуг" розпочати за рахунок коштів Фонду у межах суми відшкодування, визначеної [частиною першою](#) статті 26 цього Закону, виплату відшкодування коштів фізичним особам, які набули право на таке відшкодування у зв'язку з їх прирівнянням до вкладників.

Президент України
м. Київ
23 лютого 2012 року
№ 4452-VI

В.ЯНУКОВИЧ